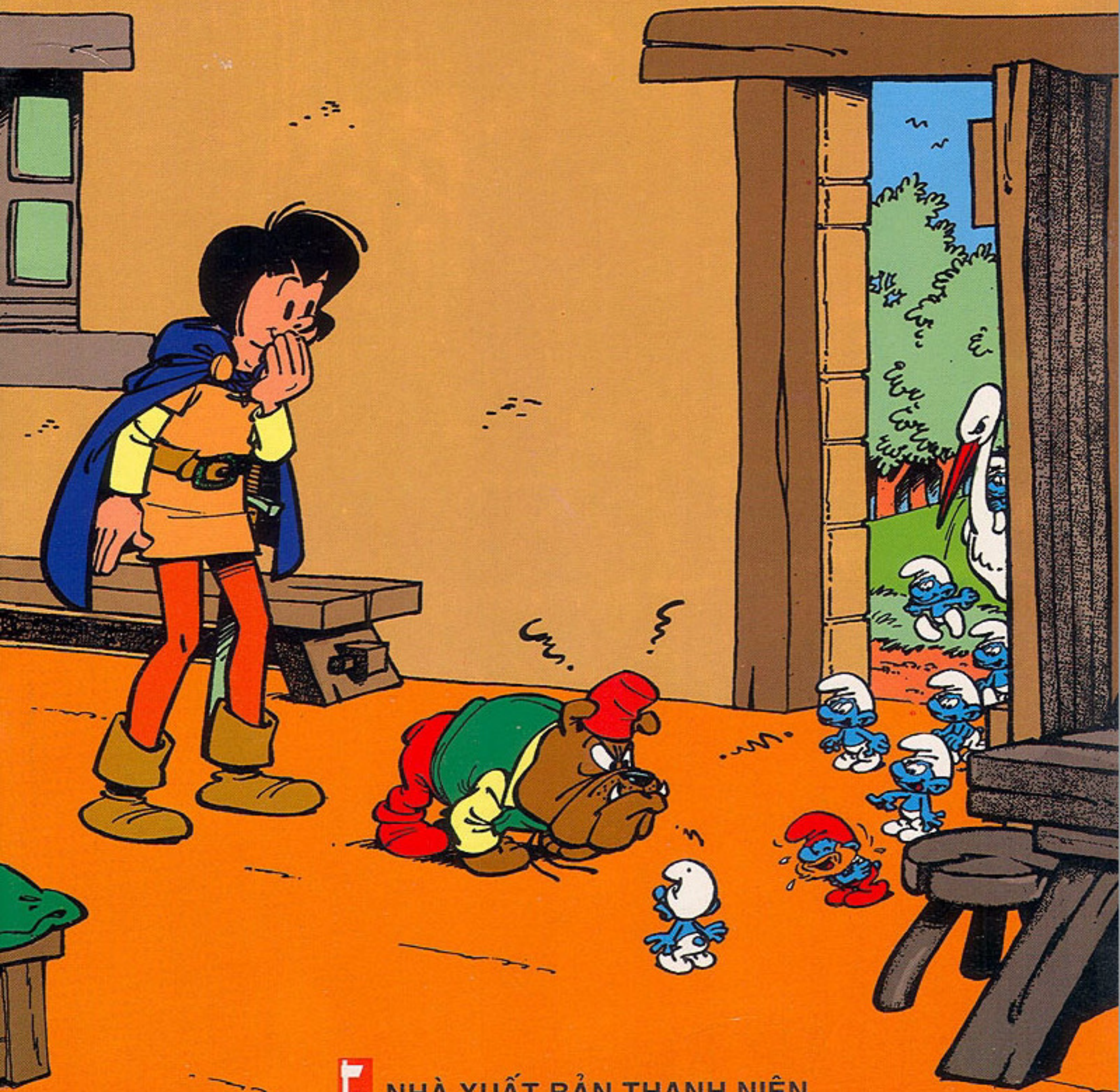

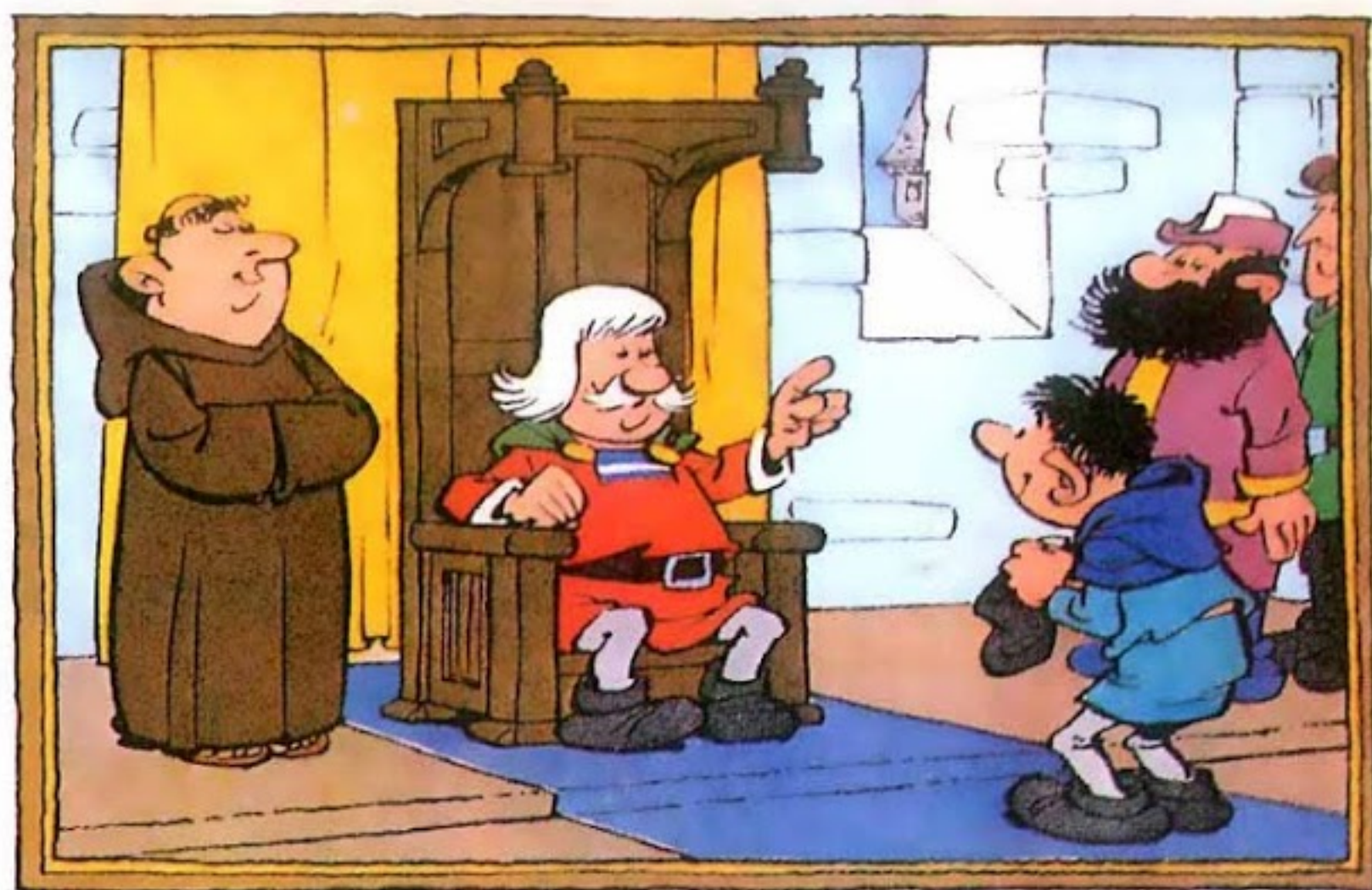
LIỀU THUỐC ĐỘC HẠI CỦA MẠNH CHÂU

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Ngày xưa có một tòa lâu đài uy nghi được dựng lên giữa một vùng đồng bằng xanh tốt, nơi đây người dân đang an cư lạc nghiệp.

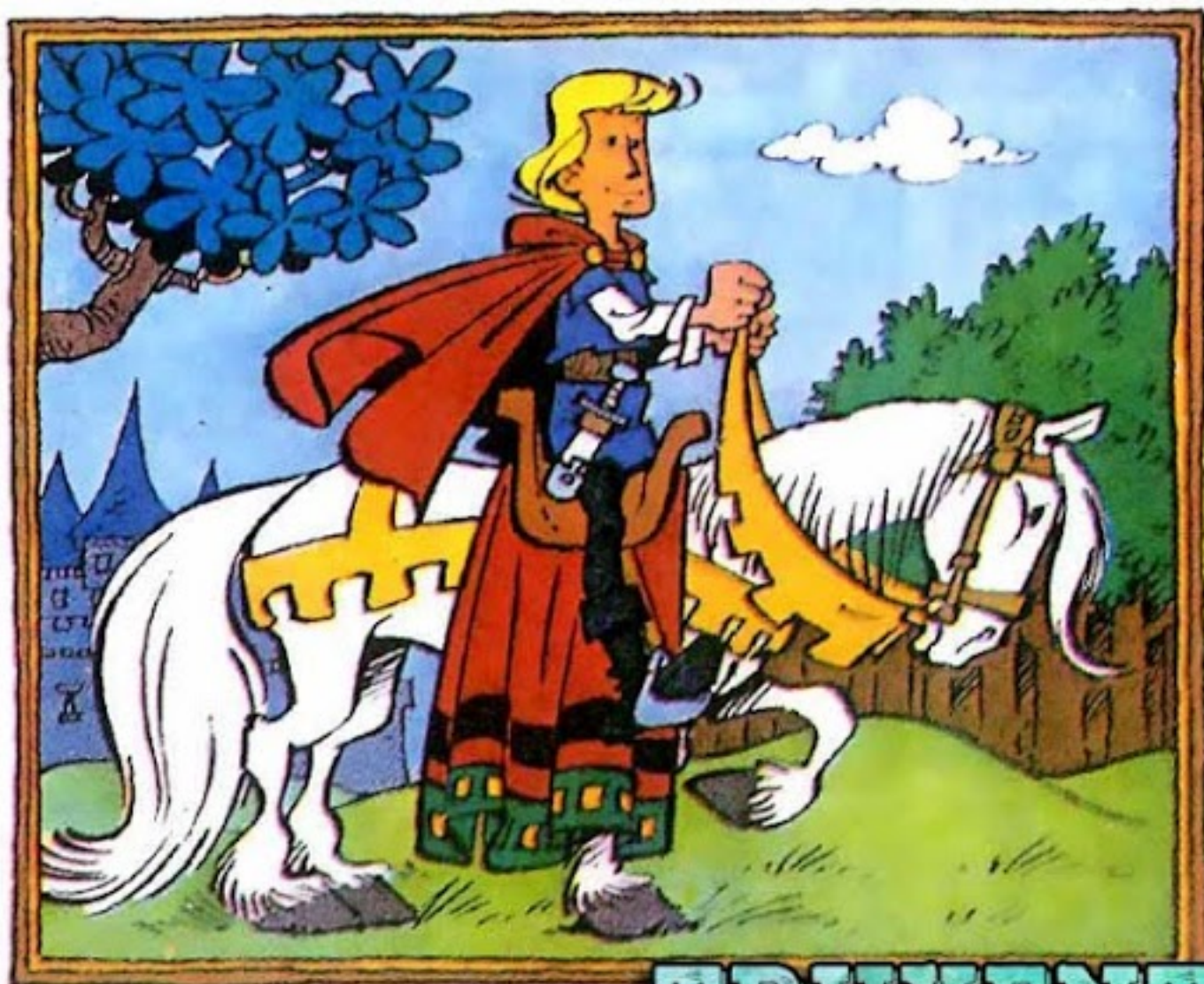

Chúa tể lâu đài là Vương tước Mỹ Lâm, cô tiểng là công bằng, hiền hậu được thần dân rất quý mến.

Vương tước Mỹ Lâm có một con gái là nàng Gia Vỹ. Nhiều vương tôn công tử nhờ người mai mối, nhưng với ai cô cũng nhẹ nhàng từ chối vì tim cô đã trao cho một chàng trai khác.

Đó là Hiệp sĩ Thanh Duy, cũng rất yêu cô và định thưa với Vương tước để cưới cô làm vợ.

Nhưng ở bên cạnh, Nam tước Mạnh Châu cũng đang găm ghề người đẹp Gia Vỹ với mục đích chiếm đoạt lãnh địa Mỹ Lâm giàu có.

Mạnh Châu đi tìm một lão thuật sĩ luyện kim và bỏ ra thật nhiều vàng để mua một lọ thuốc độc.

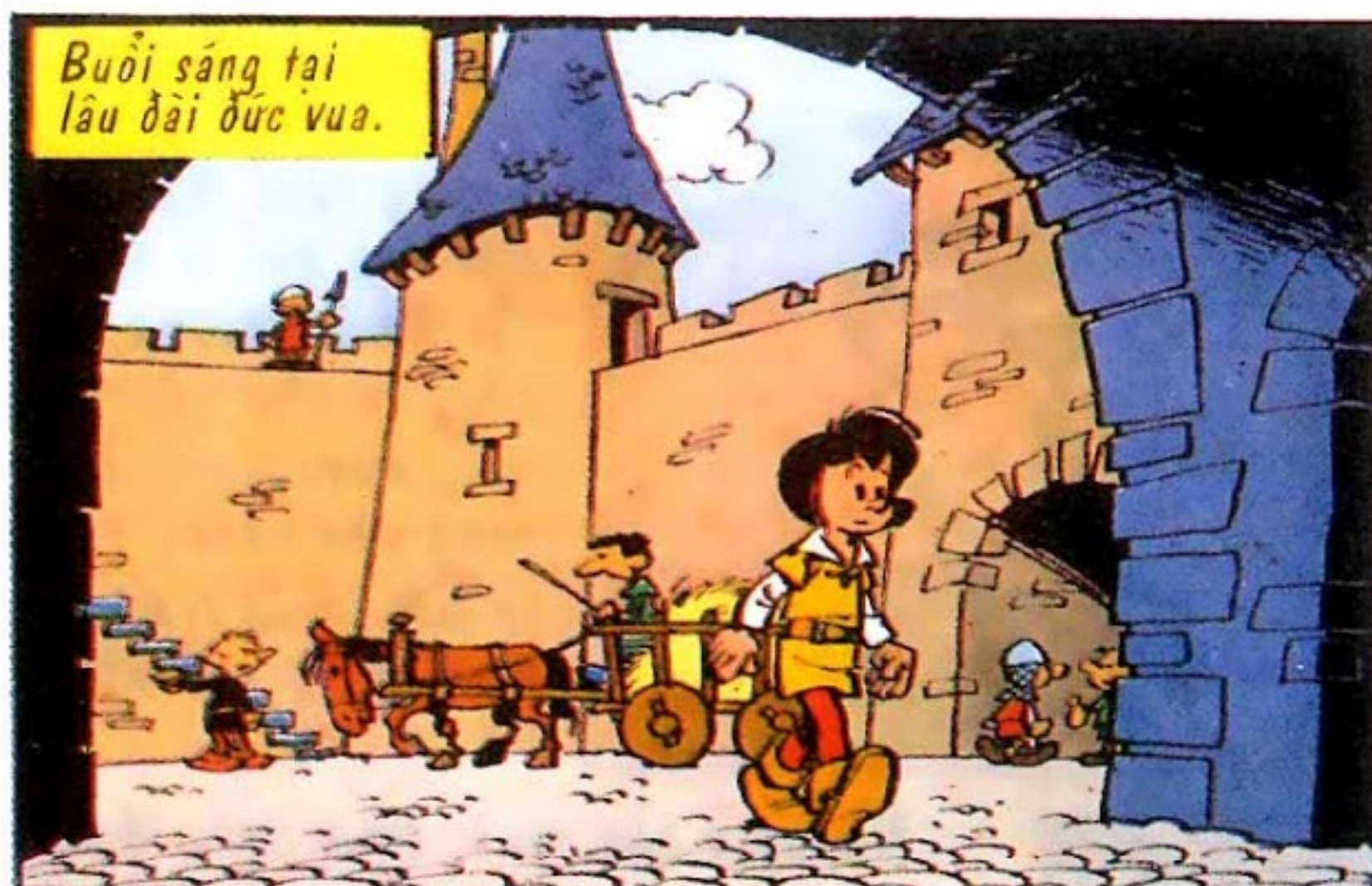
Khi đã có lọ thuốc trong tay, Mạnh Châu bèn mời Thanh Duy dự tiệc và lén cho thuốc độc vào chén rượu của Thanh Duy.

TRUYENTRANH PHAP BI.COM

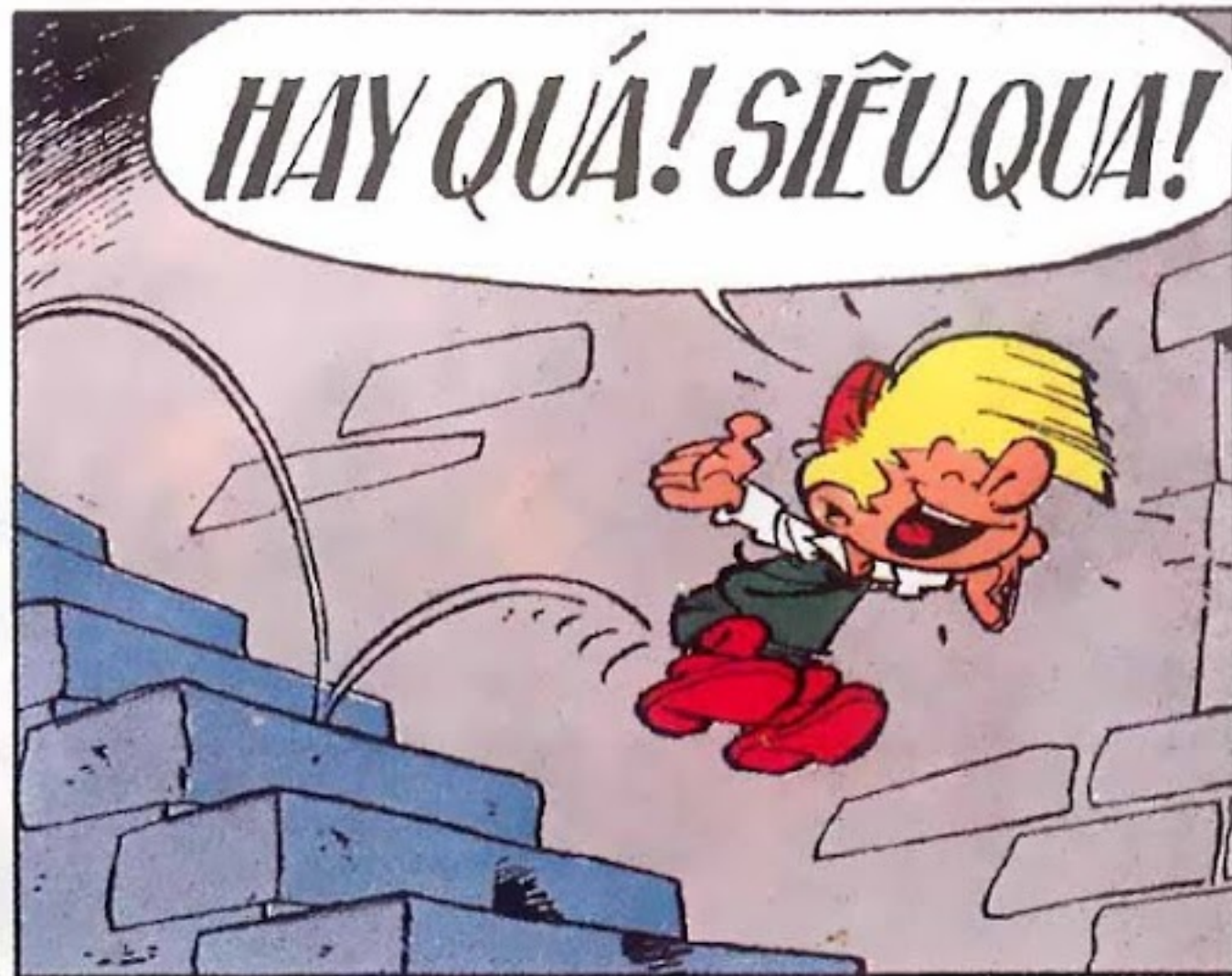
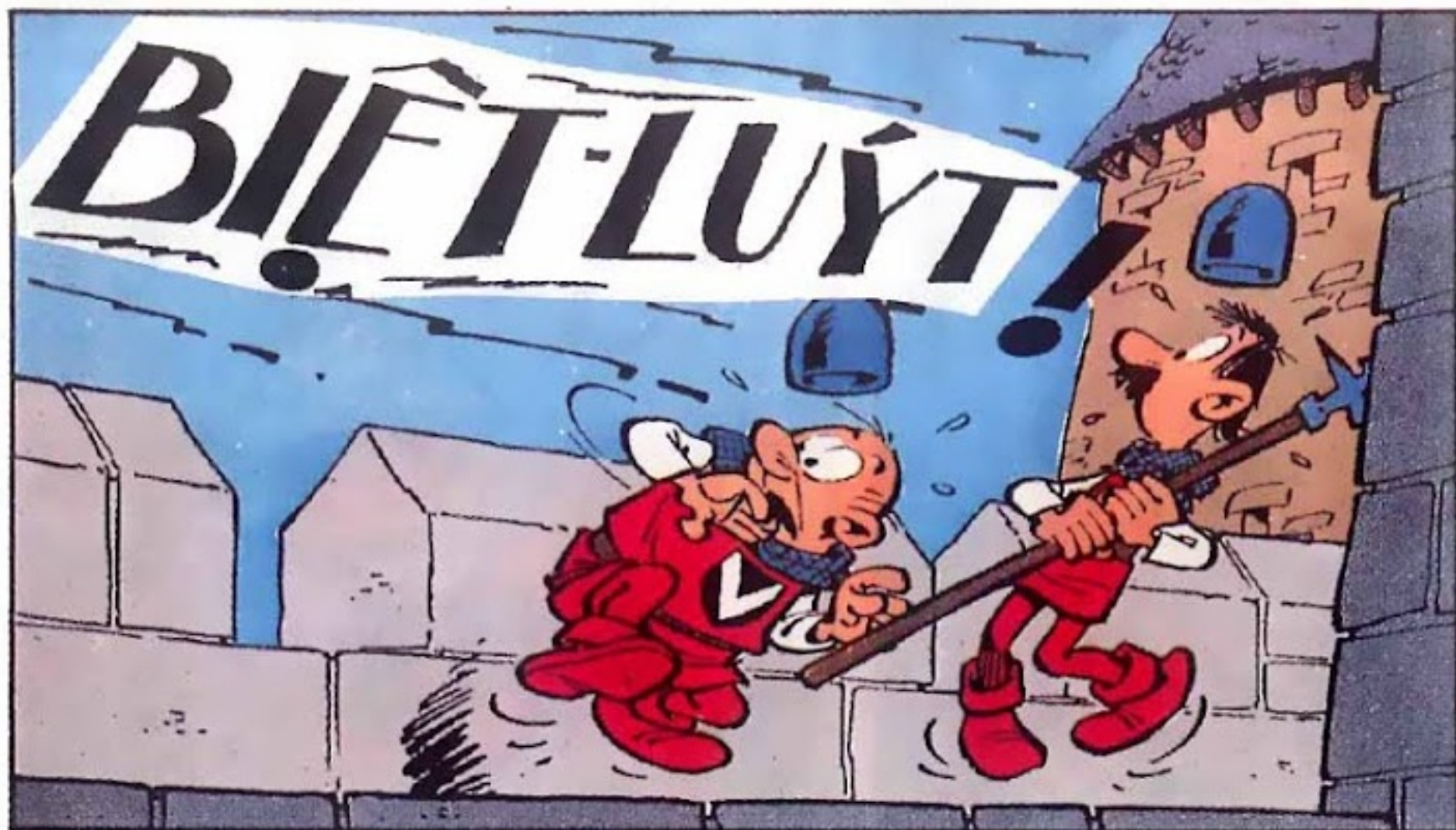
LIỀU THUỐC ĐỘC HẠI CỦA MẠNH CHÂU

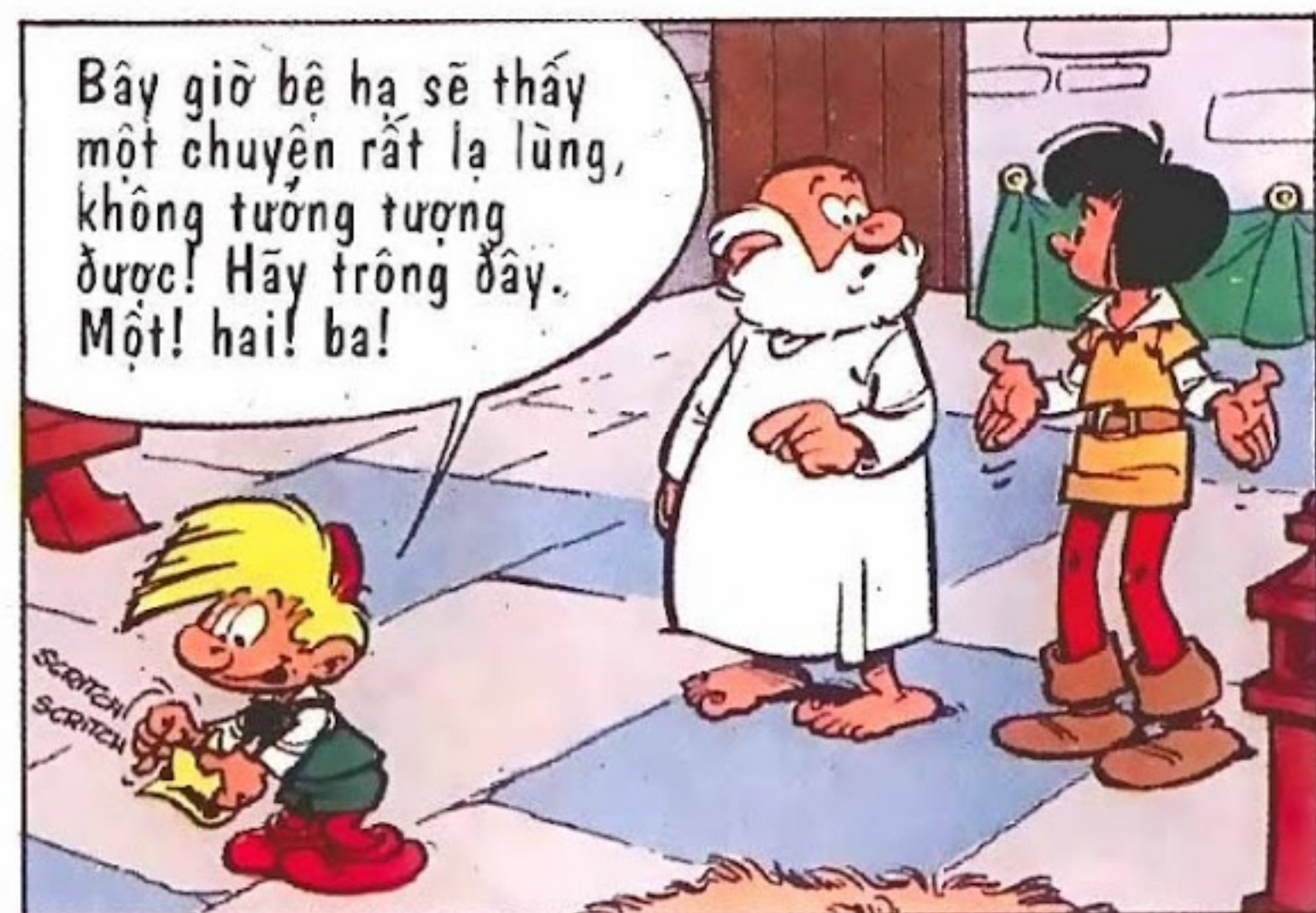

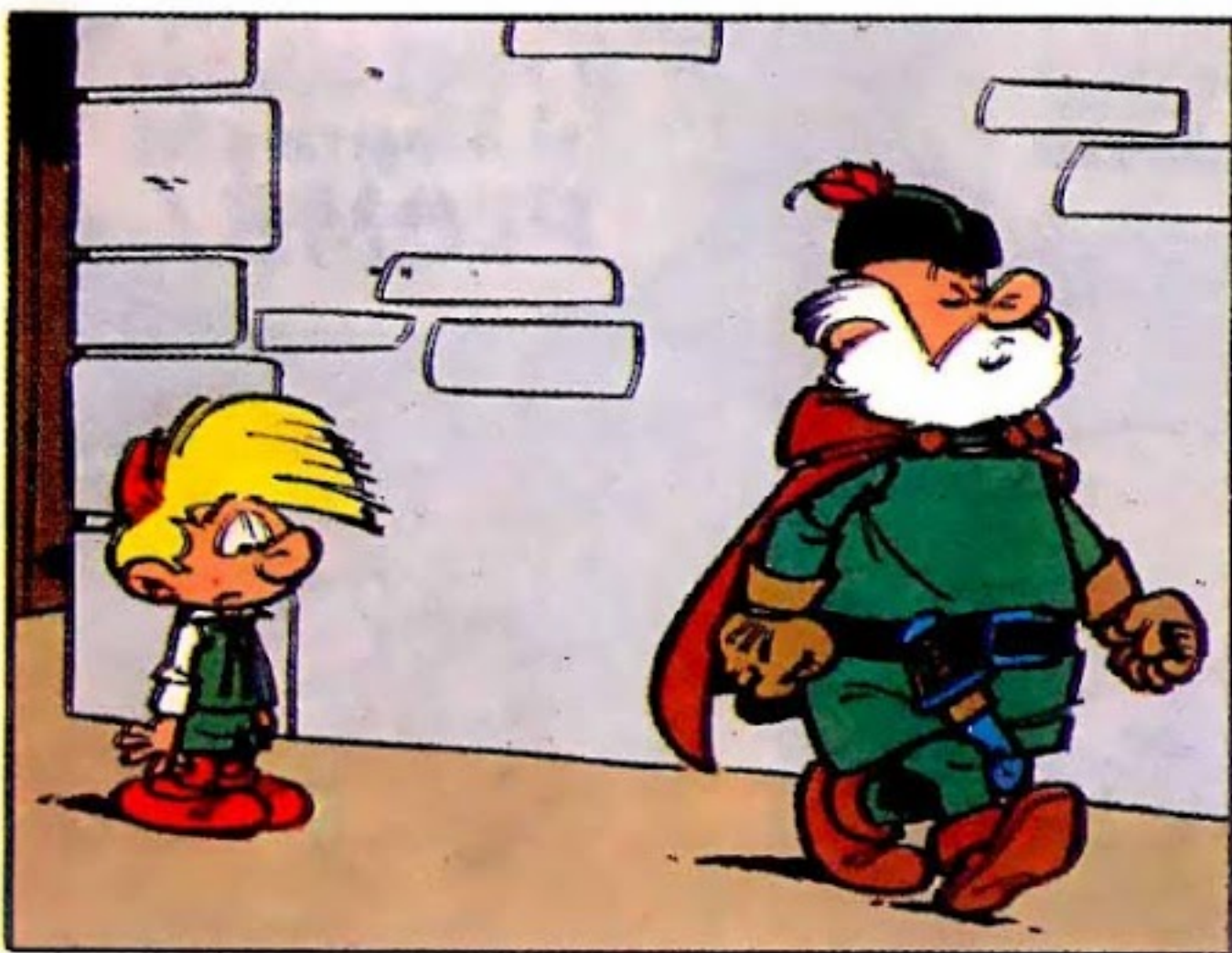

TRUYENTRANH PHAP BI.COM

Một lát sau...

Bấm bệ hạ,
gần đây có dấu chân
heo rừng.

A!

Mà này Biệt Luyết,
chẳng lẽ cậu đi săn
bằng cái này...

Sao lại
không?

Quả chùy nếu biết sử dụng
cũng lợi hại lắm chứ cậu
ngồi rình, đợi con thịt
đi qua...

VÀ BỐP!

TCHOC

CRAC

Suyt!

Làm âm như thế
thú rừng chạy mất
hết thôi!

Đi săn, kị nhất
là tiếng động.

Cậu vào chỗ ngồi rình đi,
mà phải thật khẽ. Họ sắp
lùa thú ra đấy...

Được rồi,
cha nội...

Cha nào cũng định lên
mặt thầy đời...
Bực thật...

Trước hết,
ta...

Ồ, ồ... con thú này
chắc to lắm đây.
Cẩn thận mới
được.

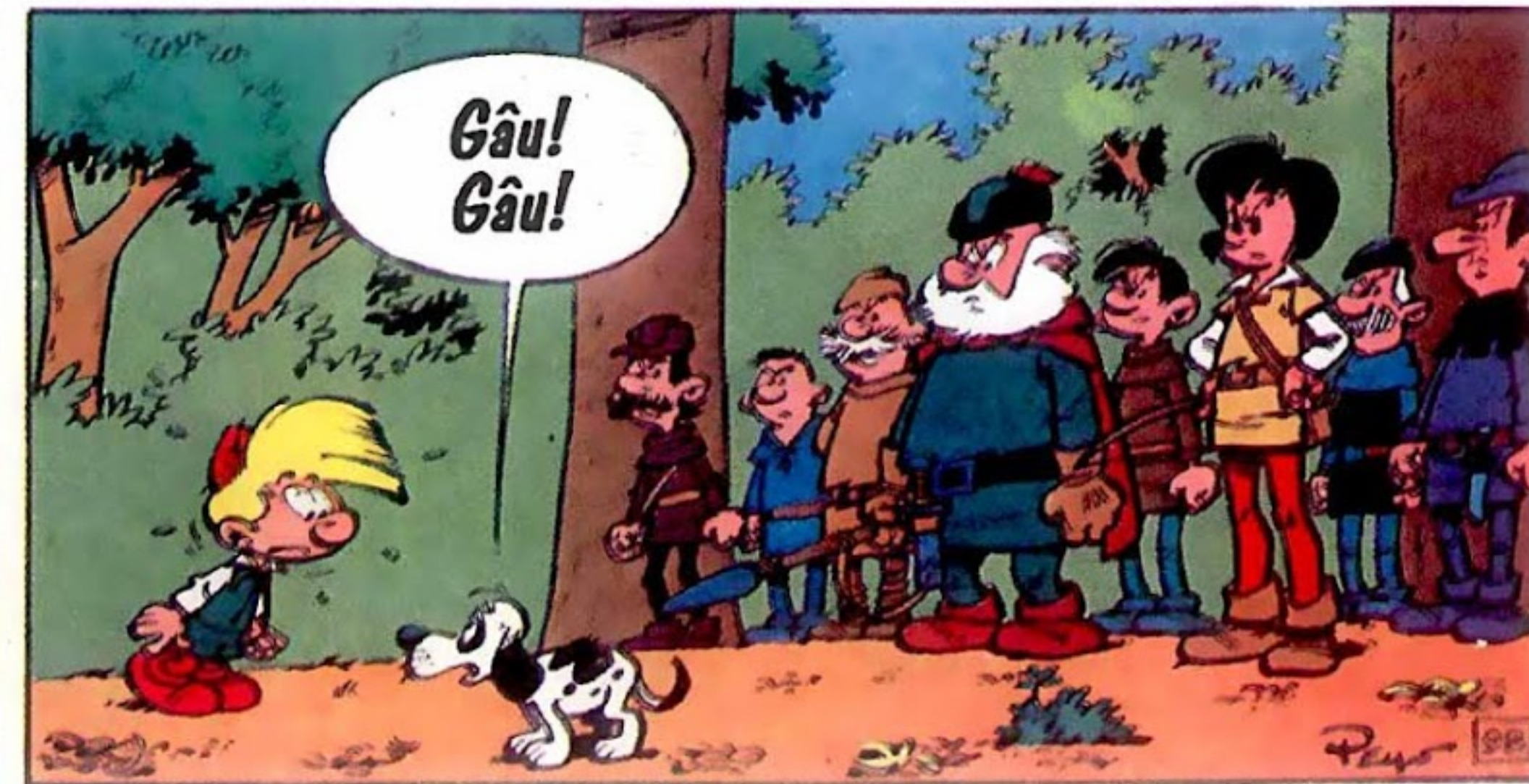
Ờ... Hóa
ra là con
chó!

Ờ, tôi nghiệp
tôi, đừng
giết tôi.

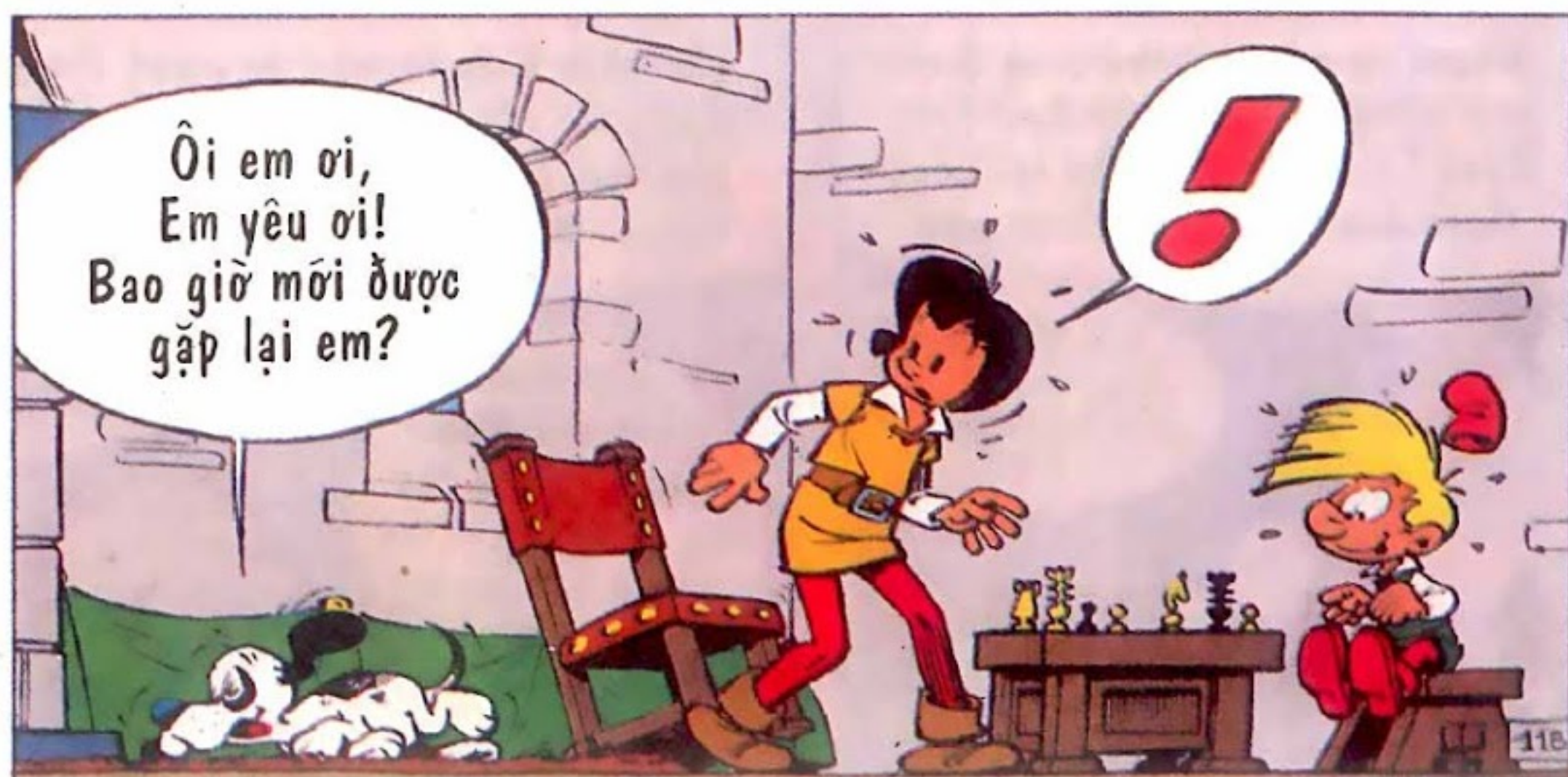

Đánh đi chứ! Sợ à!
Đánh mau! Đỡ này!

Bẩm tướng công,
cô hai kỵ sĩ đến xin tạ
cho ngủ nhờ.

Đuổi chúng đi nơi khác!
Lâu đài của ta không phải
là nhà trọ!

Bẩm, nhưng họ
bảo là cô lệnh
vua.

Vua à?
Ờ... được rồi.
Cho vào.

À, họ thả cầu xuống
kia rồi. Tôi dẫn làm
những gì cậu phải
nhớ đấy.

Nhớ rồi.

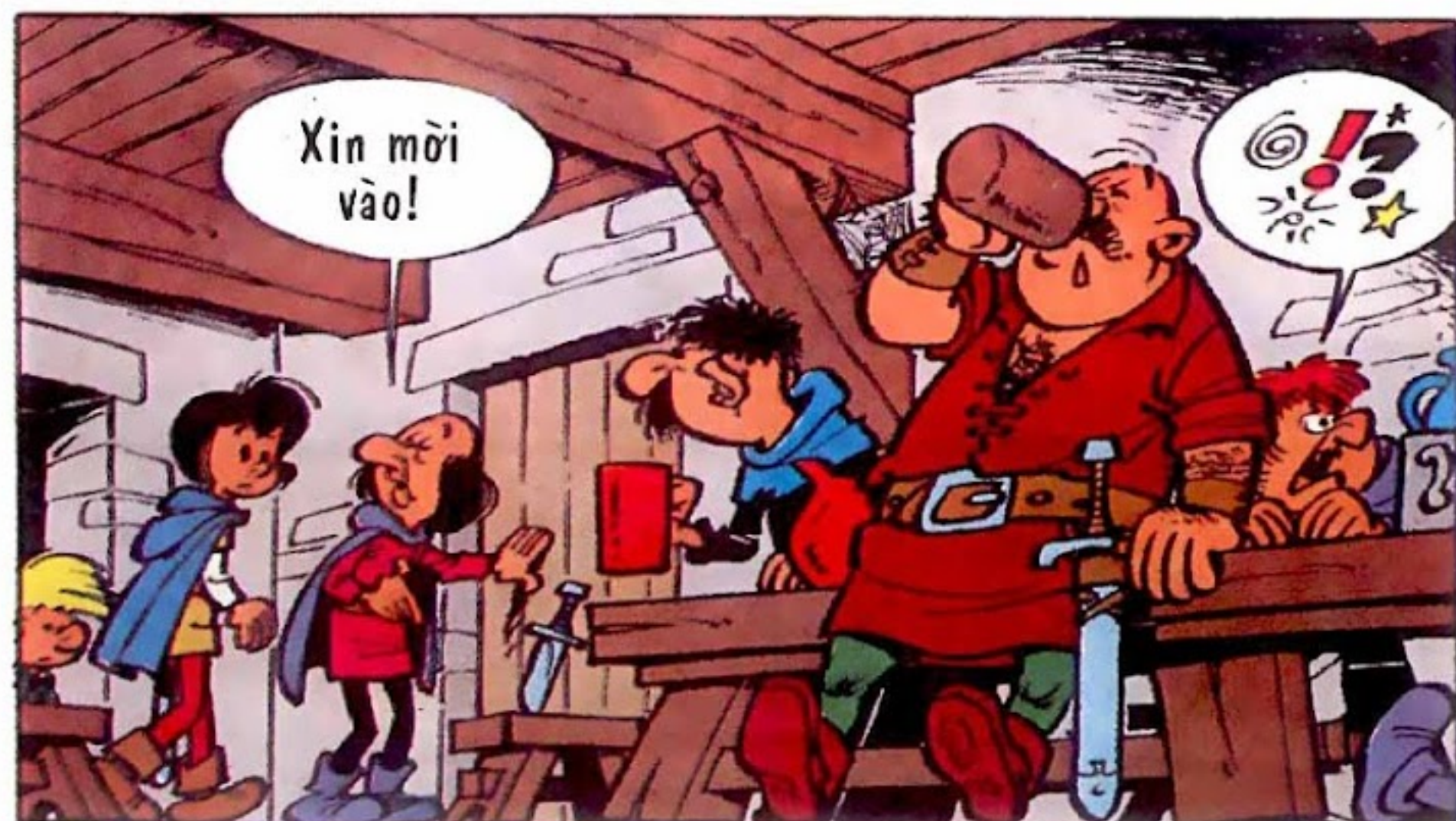

Chào,
nhị vị.

Xin chào.

Tướng công đang chờ
nhị vị. Xin đi theo tôi.

Xin mời
vào!

SCHLANG

Nhưng ta bảo là cô ấy xấu như ma! Và lại nếu hai anh không đi thì đức vua cô biết đấy là đâu. Thế nào?

Tôi đang lưỡng lự. Này Biệt Luyết nghĩ sao?

Ồ, những chuyện ấy tớ có cần đâu...

Nếu thế, đừng đi, cứ ở lại đây ăn uống đã.

Cảm ơn ngài, tôi không đi.

Này, bạn anh sao thế? Hẳn ử rũ ra.

Anh ta đang có chuyện buồn. Anh ta yêu một cô, định cưới, nhưng lại có một chàng hiệp sĩ...

À, thằng ấy... thằng khốn... già hán không mạnh hơn thì tớ đã cho hán biết tay.

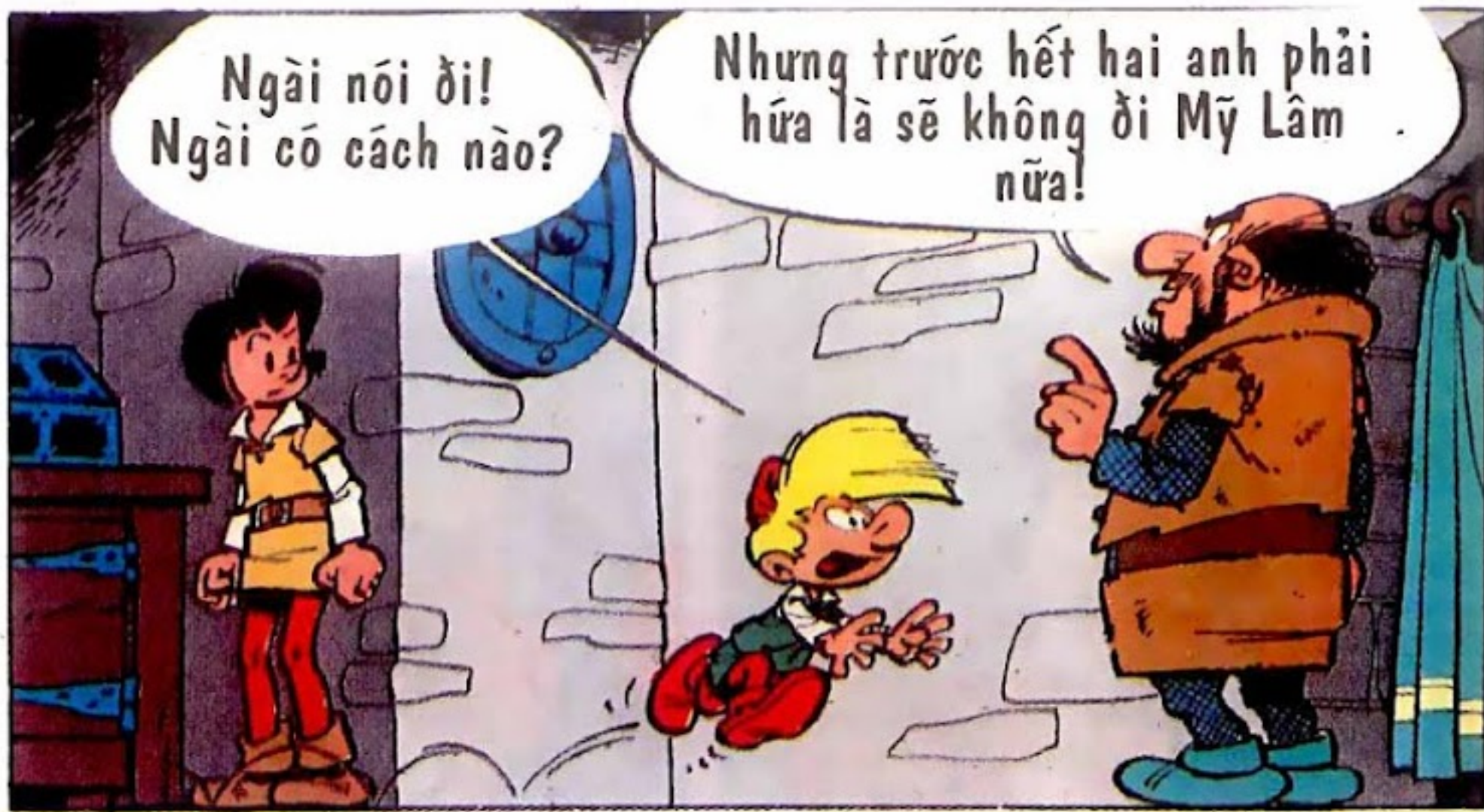
Chàng hiệp sĩ cũng say mê nhan sắc cô gái nên hỏi cô ta làm vợ và cô ta đã nhận lời. Hai bên đang sắp sửa thành hôn!

Trời ơi, em ơi, em yêu ơi! Lòng anh tan nát! Khỏi tình đành ôm xuống tuyền đài!...

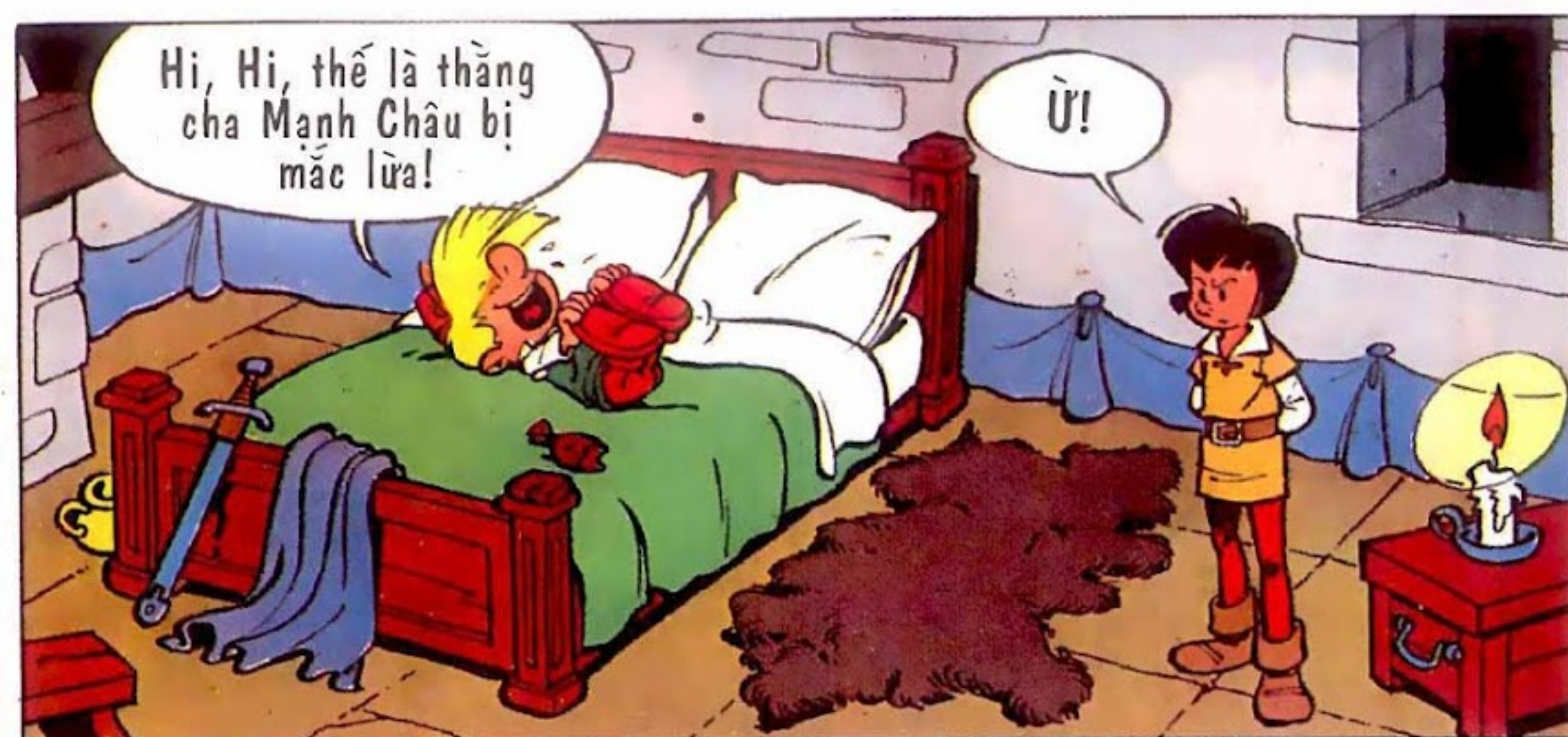
Thôi, Biệt Luyết à, cậu đừng tuyệt vọng. Để tớ xem nếu lo liệu được bằng bất cứ giá nào tớ cũng lo liệu ngăn cản không cho họ lấy nhau.

Bất cứ giá nào? Được rồi... anh đừng đi Mỹ Lâm nữa thì ta sẽ chỉ cách giúp anh loại bỏ tên tình địch ấy!

TRUYENTRANHPHAPBI.COM

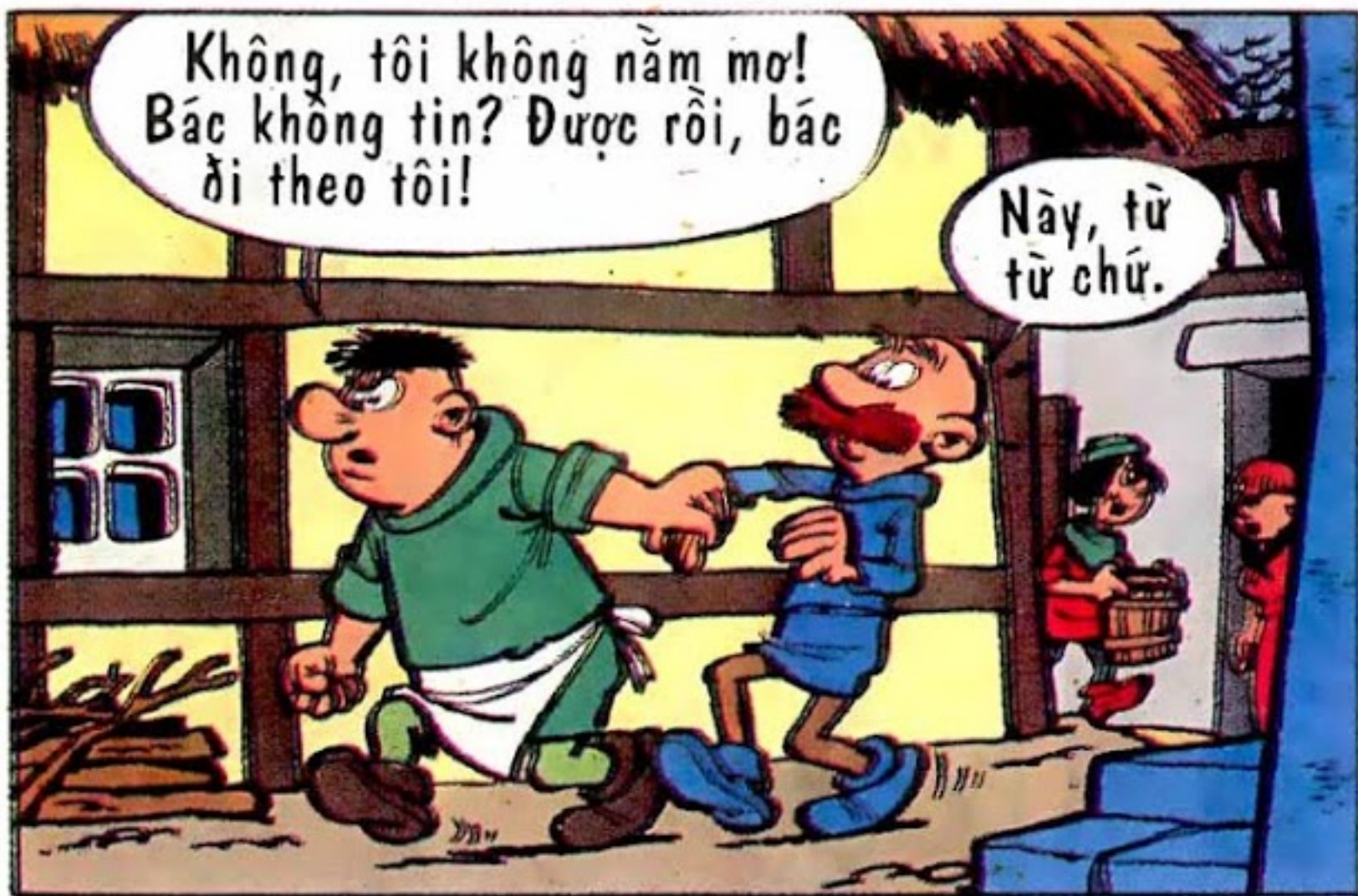

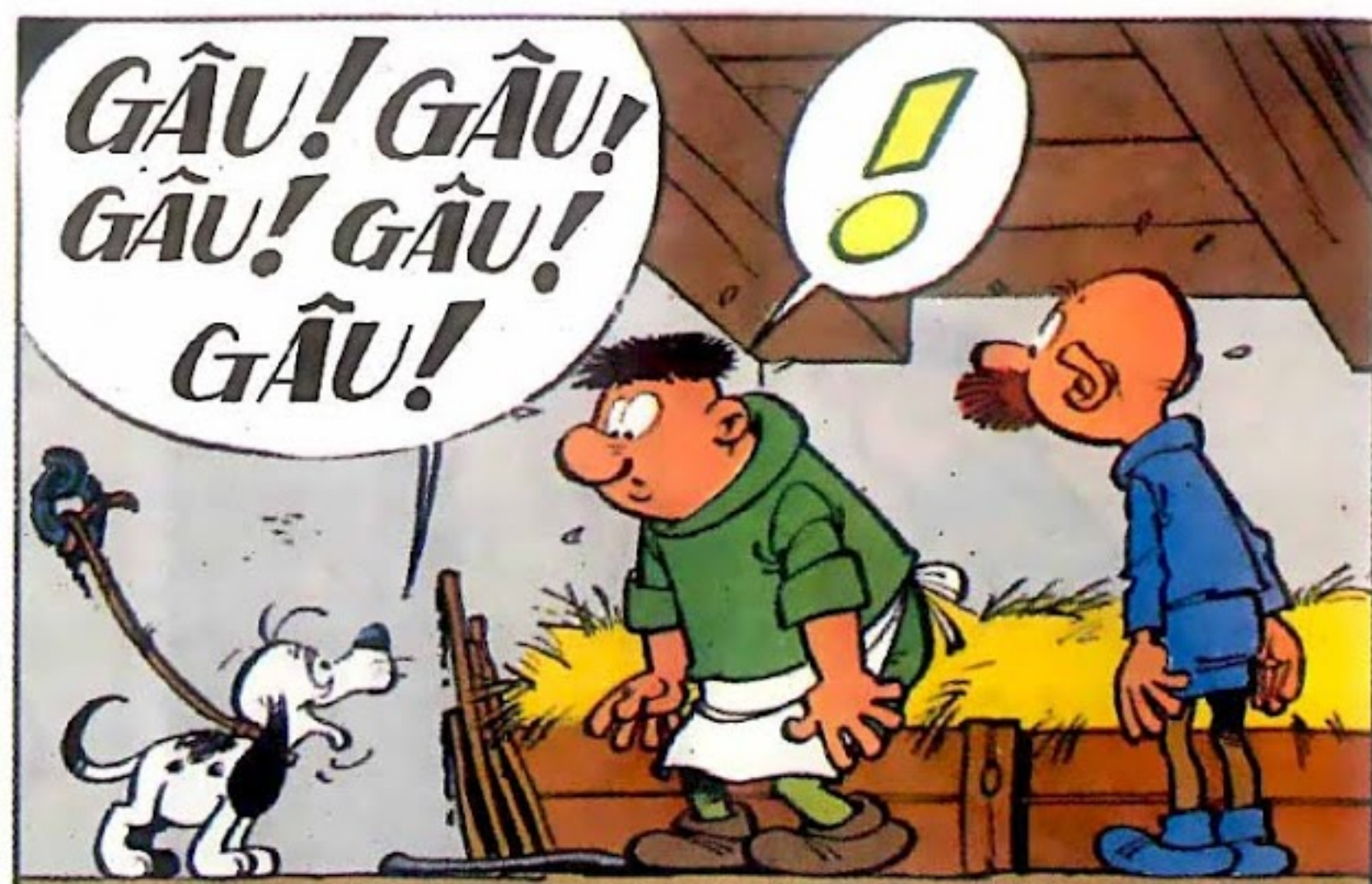
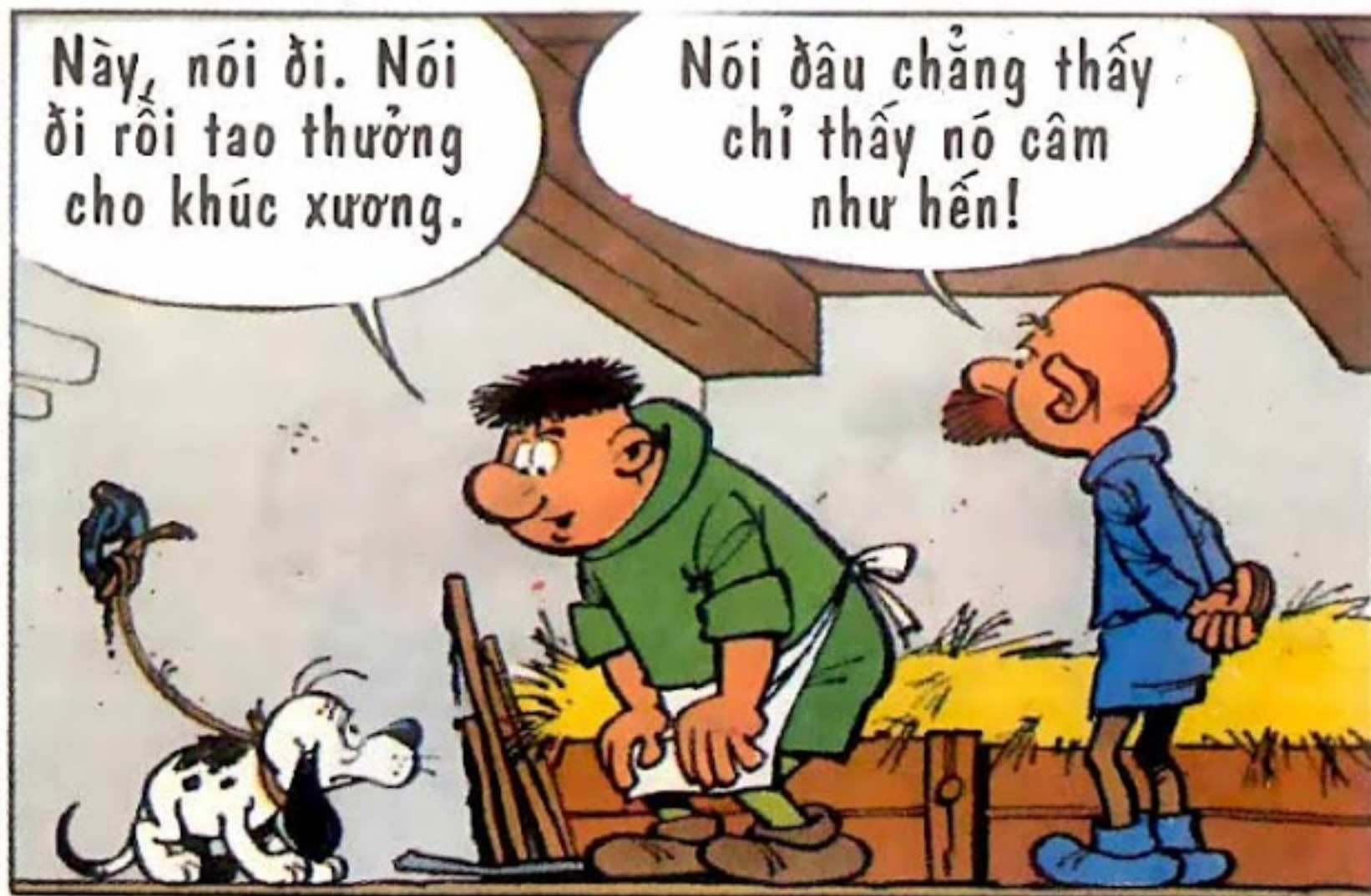

Đi như thế suốt
ba hôm...

Sắp đến
nơi rồi.

Đấy,
kia kia.

Tôi xin ở đây đợi hai ngài. Lão ấy
rất đáng sợ, lão chơi với ma quỷ
nên có thể làm cho người khác bị
câm hoặc bị mù...

Nghĩa là bác
sợ phải không?
Ha...ha...
nhất thế!

Này, cậu cứ đi một mình.
Ông quán gia đã sợ như vậy
thì tớ phải ở lại để bảo
vệ ông ta.

Ừ hén...

Anh
muốn gì?

Tôi muốn mua lọ thuốc
biến người thành chó.
Nam tước Mạnh Châu
bảo tôi nên đến đây
tìm.

Hừ, anh vào đi.
Tôi đưa anh vào
gặp chủ nhân!

... Những người nuôi ý định khám
phá những điều bí mật về lão ta đều
đi mất tích, không về...

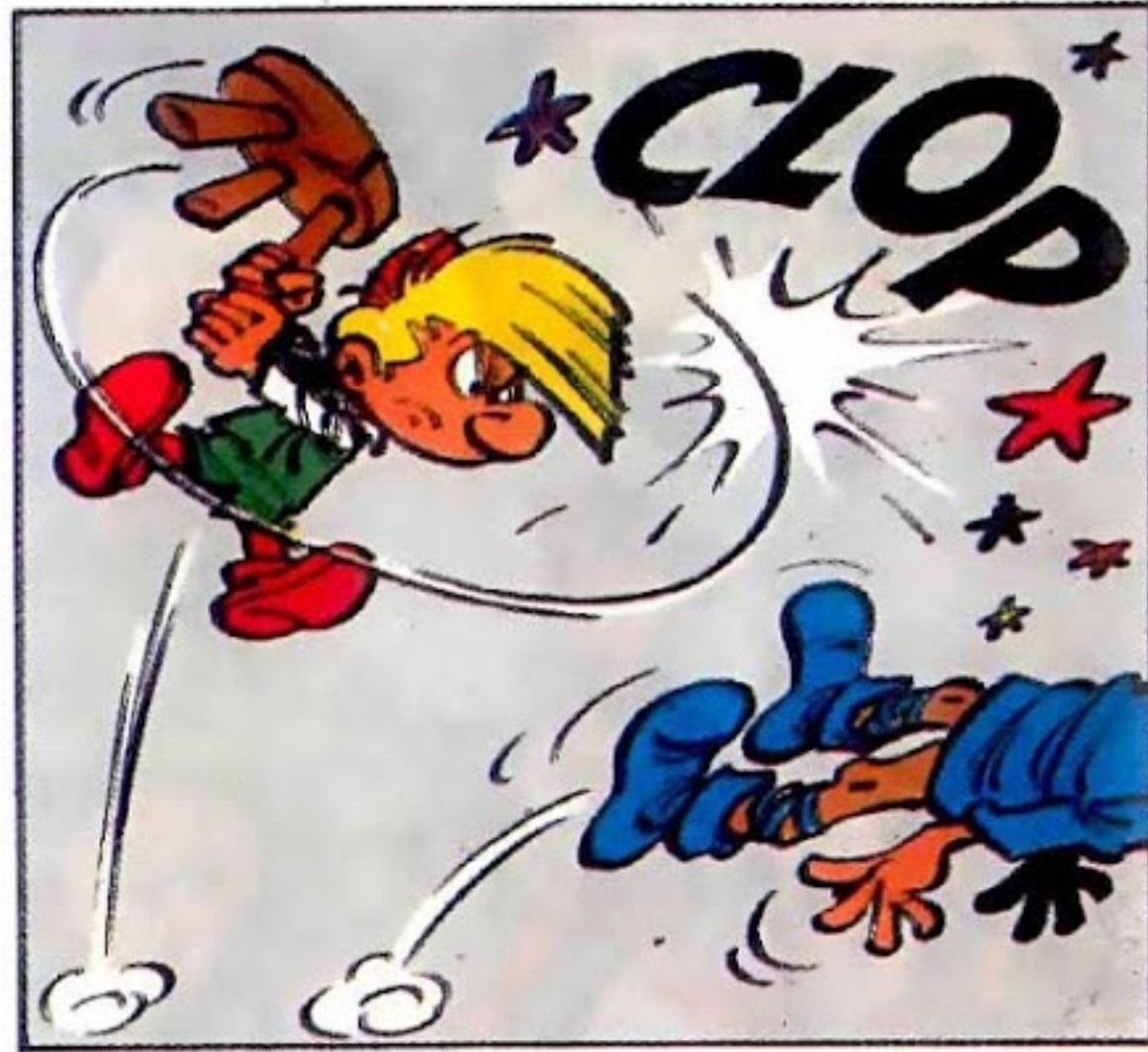

Cố bắt nốt tên kia... các người xông vào, xông vào... quân ăn hại...

Bi-kết đâu...

Cứu tao!...

Mạnh vào... Bi-kết!

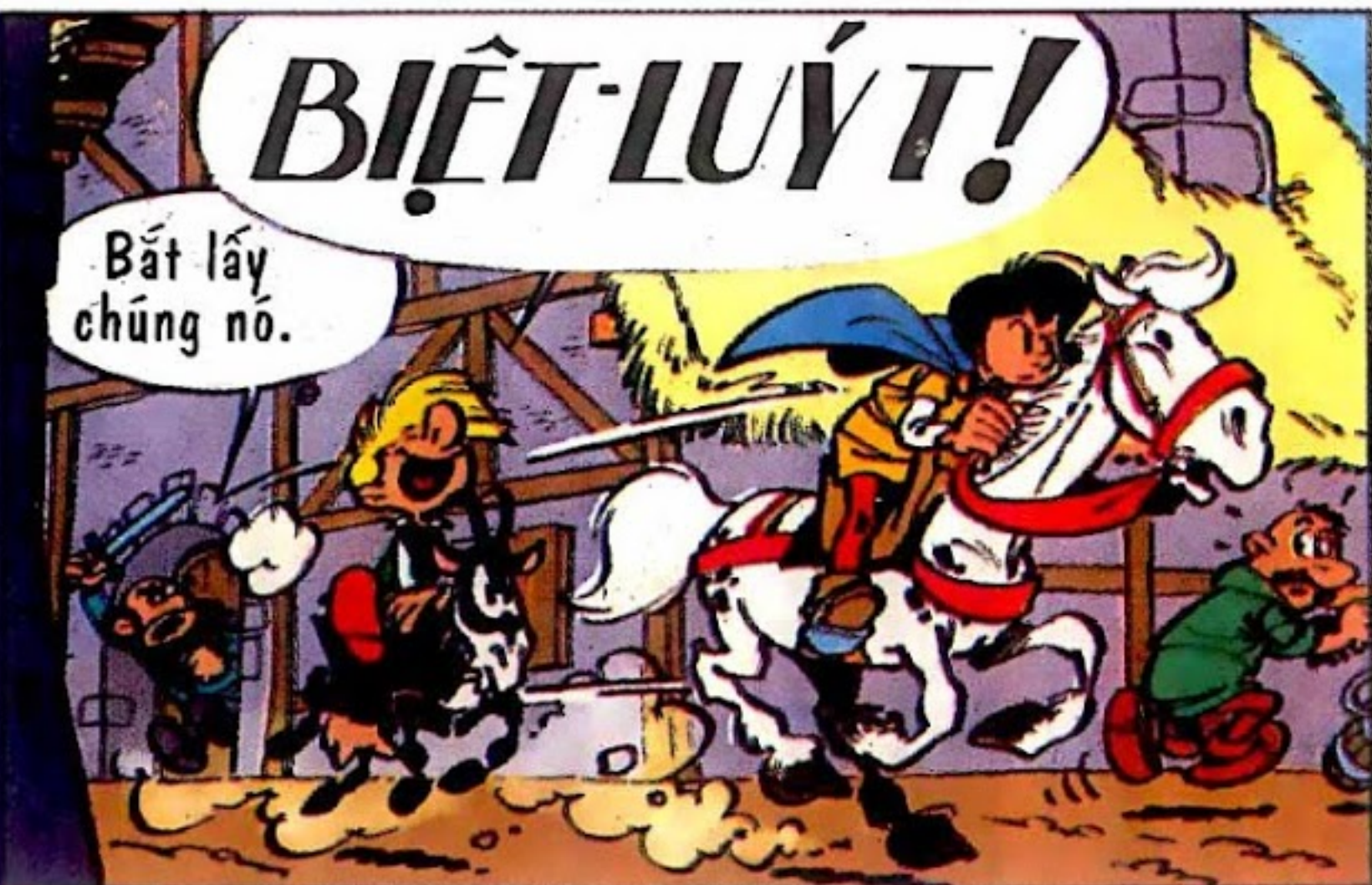
Ái dà... mau... ta chạy đi thôi!

Bi-kết... chạy theo tao!

BIỆT-LUÝT!

Bắt lấy chúng nó.

Tức thật!
Chúng chạy thoát rồi!

Ta đuổi theo thừa tướng công?

Không cần. Thôi về!

Không cần bắt chúng nó. Tôi được con chó là cái chính!

Chúng nó không đuổi theo. Thế là thoát!

Phải, nhưng Thanh Duy đang bị nguy! Không còn cách nào cứu anh ta!

Còn cứu được! Ta tìm ngay thuốc giải, không để Mạnh Châu kịp ép nàng Gia Vỹ phải kết hôn với hắn.

Nói thì dễ, nhưng...

Ta phải cố... Bây giờ đến nhà pháp sư Hô-min.

Mấy hôm sau...

Không. Cậu đừng nói nhiều.
Giao cho cậu tìm thuốc giải? Hừ,
tôi không dám tin!

Mà tại sao chứ?
Tớ sành phép phù
thủy luyện kim
lại giỏi về thí
nghiệm.

Ài chà... như vụ
hôn đã biến vàng
thành chì đạo nọ!

Ồ, thỉnh thoảng
cũng phải lầm lẫn
chứ. Người đời mấy
ai toàn vẹn cả
mười!

Nhưng trường hợp này thì
không được. Tìm được lọ
thuốc này cũng đã khó khăn
lắm rồi. Phải giao cho pháp
sư Hô-min tớ mới an tâm.

À,
đến nơi rồi!

Đấy, chuyện có thể. Pháp
sư tìm hộ thuốc giải.

Để tôi thử xem. Trước hết
phân chất xem trong thuốc
độc có những gì.

Đúng
thế...

Có lẽ lão thuật sĩ đã dùng
móng chó tán thành bột để làm vị
thuốc chính.

Theo ý tôi,
nhất định phải là
cỏ hôi già nát.

Thêm diêm tiêu để
làm vị kháng tố...

Không phải đâu.
Diêm tiêu không dùng
được, phải dùng thủy
ngân.

Không phải tôi định khoe tài, chứ nếu tôi
ở địa vị pháp sư thì trước hết tôi đun sôi
sữa dơi bằng rễ cây xương rồng. Trong
khi đun thì niệm thần chú
và vẽ bùa bát quái để
khử tà ma. Sau đó....

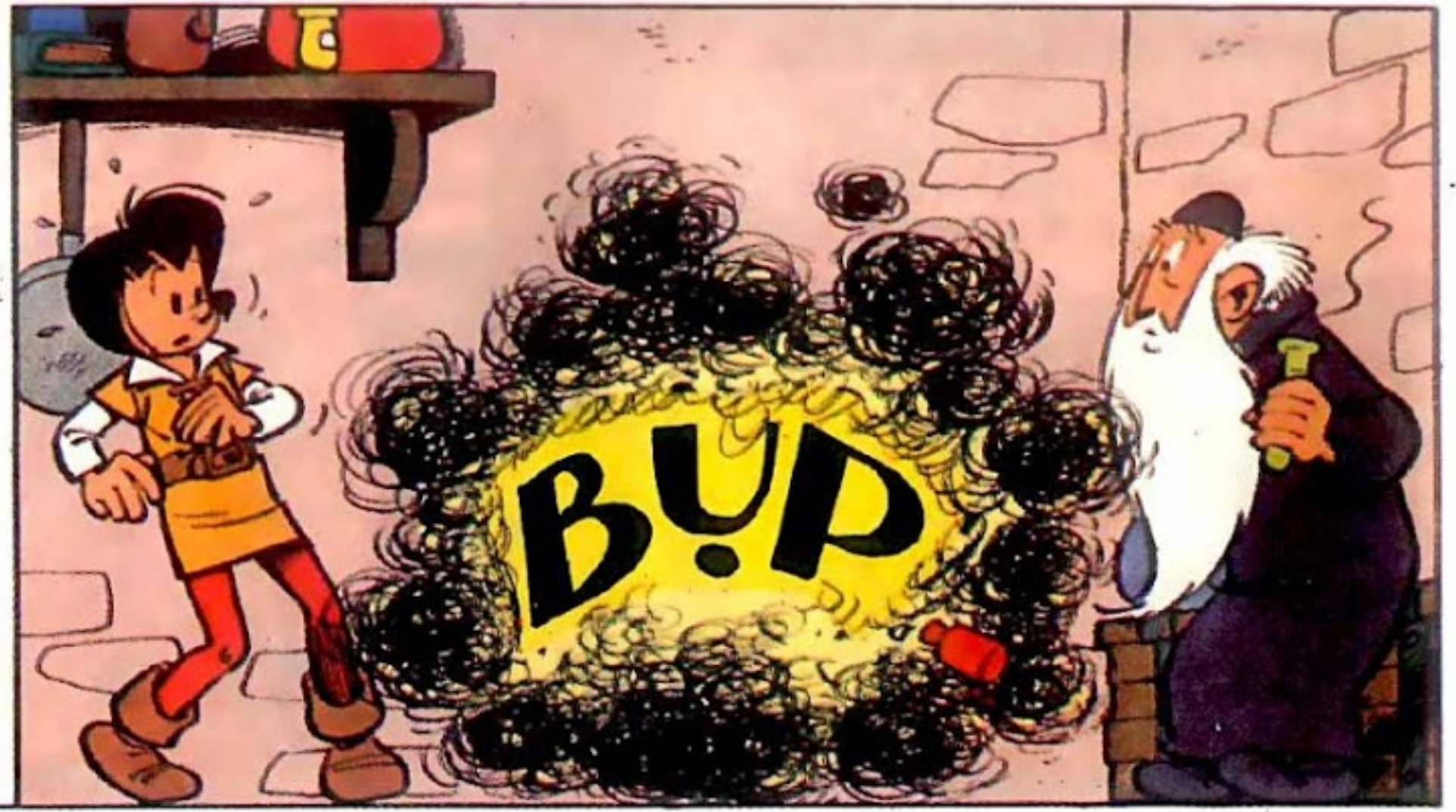

Một dúm tro người chết treo
pha với hai mươi giọt máu
chuột chù! Mười hạt vừng trộn
diêm sinh! Một củ tỏi...

Xong rồi!
Lần này hy vọng
là được!

Ta cũng hy
vọng cho ông
như thế!

Bởi vì nếu không
được thì...
thì...

Ơ... ơ... khoan đã
đề ta đi pha thuốc
khác!

À, kia rồi. Ta buộc
mồm mi lại!

Không phải, Biệt Luýt ạ! Pháp sư không
phải bắt tài đâu! Nhưng người đời thỉnh
thoảng cũng lầm lẫn chứ lúc này
cậu vừa nói thế mà.

Không biết...

Xin chào ngài
Mỹ Lâm

À Nam Tước,
anh cứ ngồi!

Ta mong rằng anh đến không phải để cầu
hôn vì con gái ta nó vẫn yêu Thanh Duy
mặc dù Thanh Duy vẫn bắt tin!

Ngài không được tin
gì của Thanh Duy?

Không! Hơn tháng rồi,
không ai trông thấy anh
ta đâu cả! Con bé Gia Vỹ
đang buồn rầu khổ sở!

Vâng,
đang buồn
rầu thật!

**CON CHÓ KHỐN NẠN...
CÓ CHỊU NÓI KHÔNG?
LẠI ĐÂY...**

Đúng là Thanh Duy, ta nói
thật mà! Hắn bị hóa thành
chó đấy! Nhưng vẫn còn nói
được tiếng người! Hắn không
chịu nói là vì... vì...

Đủ rồi, ngài Nam Tước
a! Ngài mang con chó
khố của ngài ra ngay!

Thằng khốn, rồi mày
biết tay ta!

Còn chó
khố! Nàng
gọi ta là
con chó
khố!

Mi tưởng như thế là
xong à? Ta có cách
bắt mi phải nói!

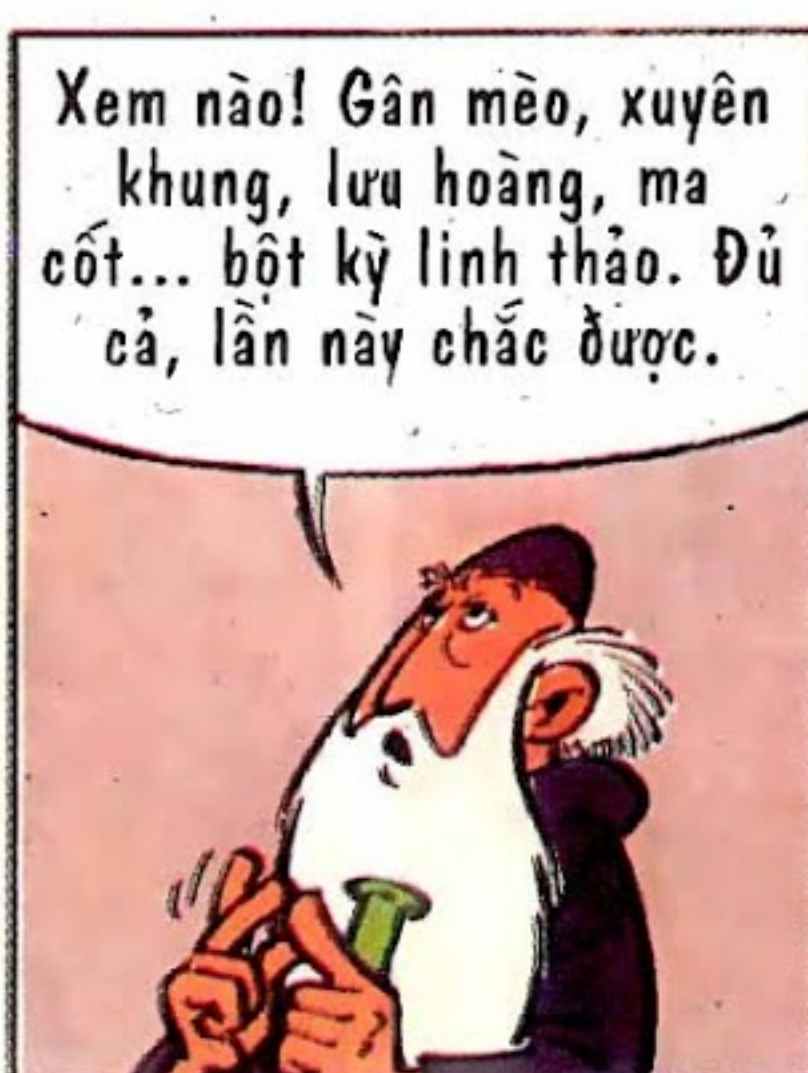
Đây, ba đồng tiền!
Người mang rượu ra cho
ta, thật nhiều rượu và
một cái phêu.

Trong lúc ấy...

Ta đã hiểu tại sao
rồi! Lúc này quên cho
thêm thuốc bột kỳ
linh thảo!

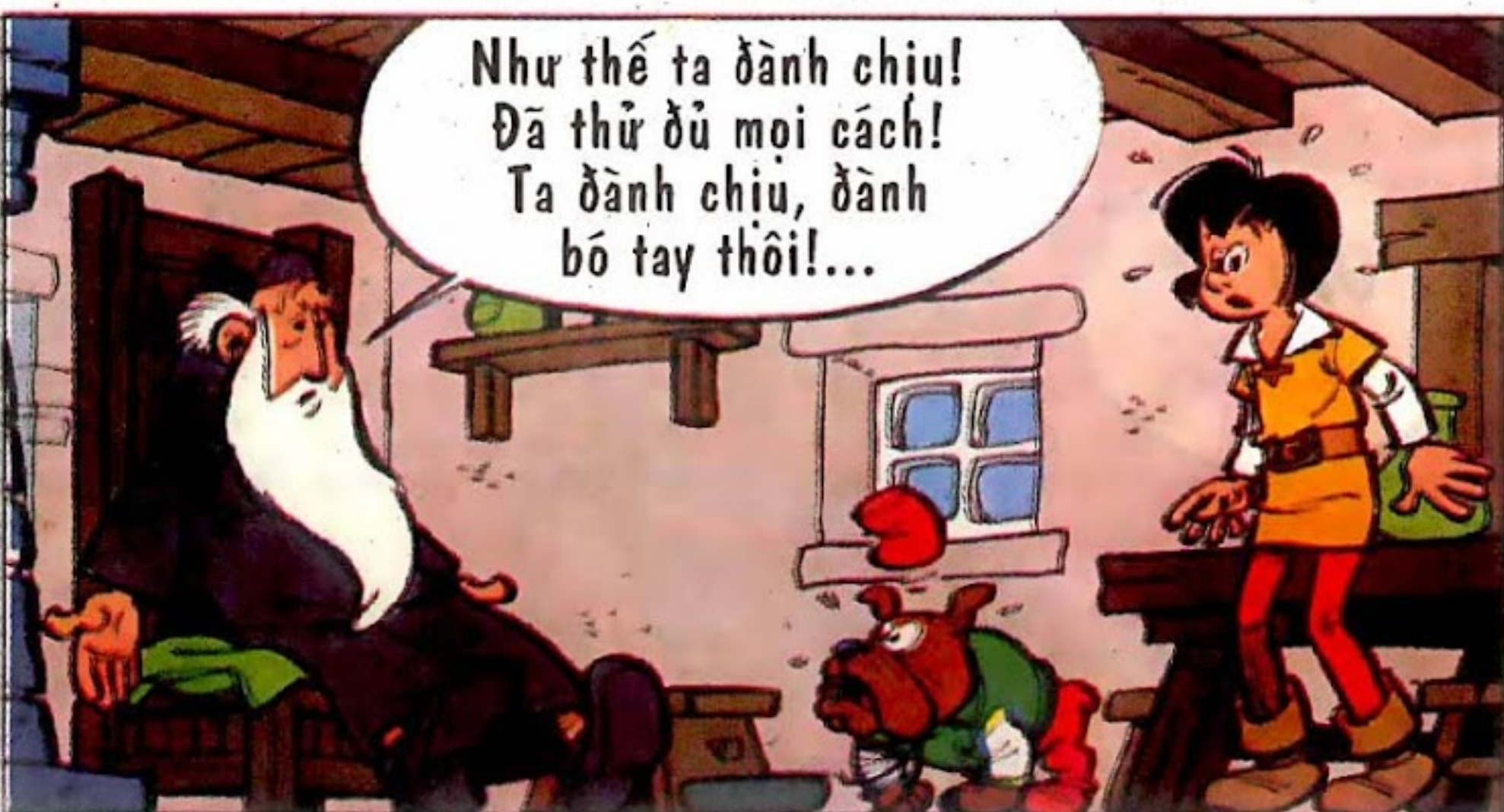
À ra
thế!

Xem nào! Gân mèo, xuyên
khung, lưu hoàng, ma
cốt... bột kỳ linh thảo. Đủ
cả, lần này chắc được.

Được gì! Lại hồng
bết, hồng...
Nghe chưa!

Như thế ta đành chịu!
Đã thử đủ mọi cách!
Ta đành chịu, đành
bỏ tay thôi!...

Nào, uống
đi, uống
nhiều vào!

Cậu để mặc tớ, tớ phải cần lão, tớ mới hả dạ. Tớ chỉ mong tớ là con chó đại để cần cho lão biết tay! Pháp sư lang băm!

Này Biệt Luyết, bình tĩnh đã nào...

Chẳng lẽ pháp sư lại chịu thua à? Pháp sư có biết ai có thể phụ lực với pháp sư để tìm thuốc giải không?

À... để xem. Có lẽ phải nhờ đến ông Đại xì trum. Ông ấy giỏi lắm, tinh thông đủ 72 phép thuật.

Tôi viết thư cho ông ấy!

Nhưng làm thế nào để mang thư đi? Xứ xì trum xa lắm, không ai biết đường cả!

Đã có cách, đừng lo!

Cô là bạn thân của các xì trum! Ta nhờ chúng mang thư!

Có một con đây rồi!

Xong rồi! Người đưa cho ông Đại xì trum!

Đừng tha thân dọc đường nhé! Gấp lắm đây!

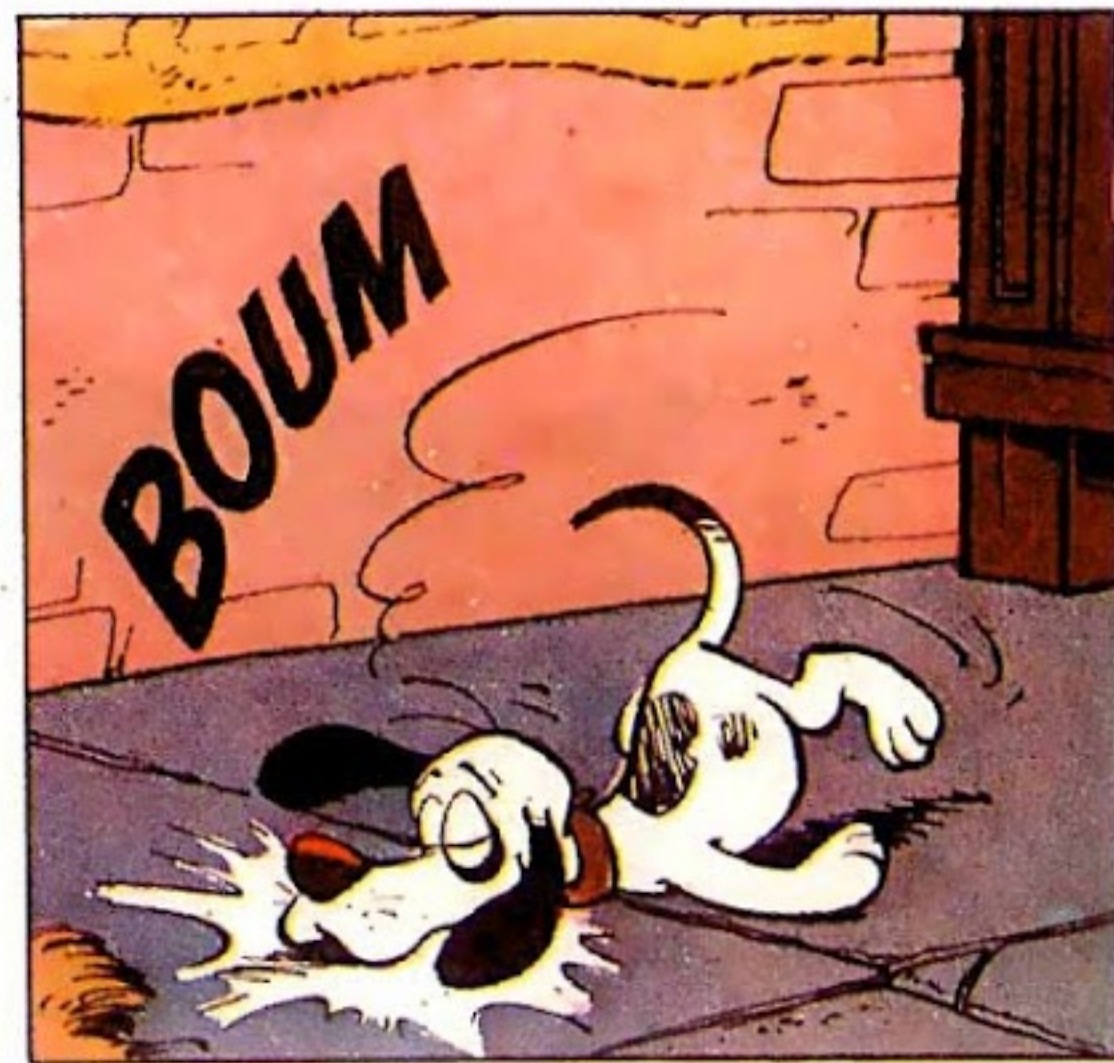
Bây giờ chỉ việc ngồi đợi! Ta vào nhà thôi!

Trong lúc ấy ở Mỹ Lâm...

Híp! Híp!

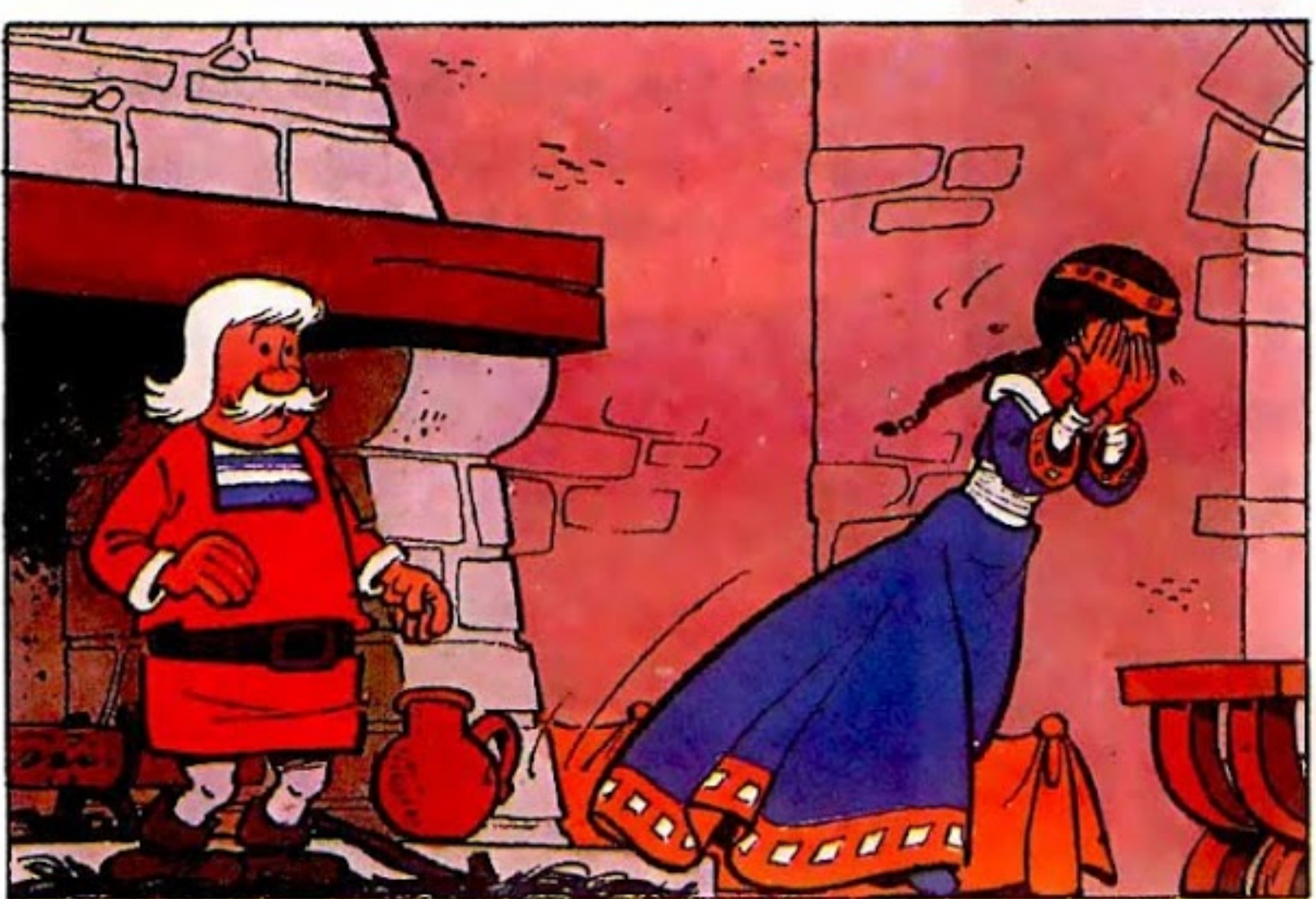

Thế nào? Con ưng lấy hấn làm chồng. Thật vậy ă?

Thưa cha thật vậy!

Còn Thanh Duy thì sao? Hôm qua con còn bảo cha... mà tại sao con khóc?

Tại sao thế? Ta không hiểu gì cả cô chuyện gì?

Bầm không có chuyện gì cả! Cô ấy khóc vì sung sướng đồ thôi!

Cô ấy muốn làm lễ thành hôn càng sớm càng hay! Ngài nghĩ thế nào? Tuần sau nhé? Nhưng hãy nói đến khoản hồi môn.

Một lát sau...

Lần này xong xuôi cả. Hà... Hà... Ta thành công hoàn toàn Hà...Hà...

Gia Vỹ, cha đây mở cửa. Cha có chuyện nói...

Xin cha để con yên. Con muốn ngồi một mình, Mạnh Châu bảo gì cha cứ làm đúng theo lời hấn.

Đàn bà con gái thật khó hiểu.

Mấy hôm sau, ngoài khu chợ Vi Lề...

Bác thử đoán xem
nàng Gia Vỹ kết hôn
với ai... với lão
Mạnh Châu!!

Đúng thế, ngài Mỹ Lâm còn mua
của tôi mười thước lụa để may áo
cưới cho cô ấy.

Ái chà...
nguy rồi...

Ồ...
chứng nào
thì làm
lễ?

Ba hôm
nữa.

Thế mà vẫn chưa thấy ông
Đại xị trum đến!

Biết mà...
hồng hết, trong
khi ấy thì tớ làm
chỗ uống công!

Chỉ còn một cách. Lý Vinh
anh mang ngựa ra cho ta.

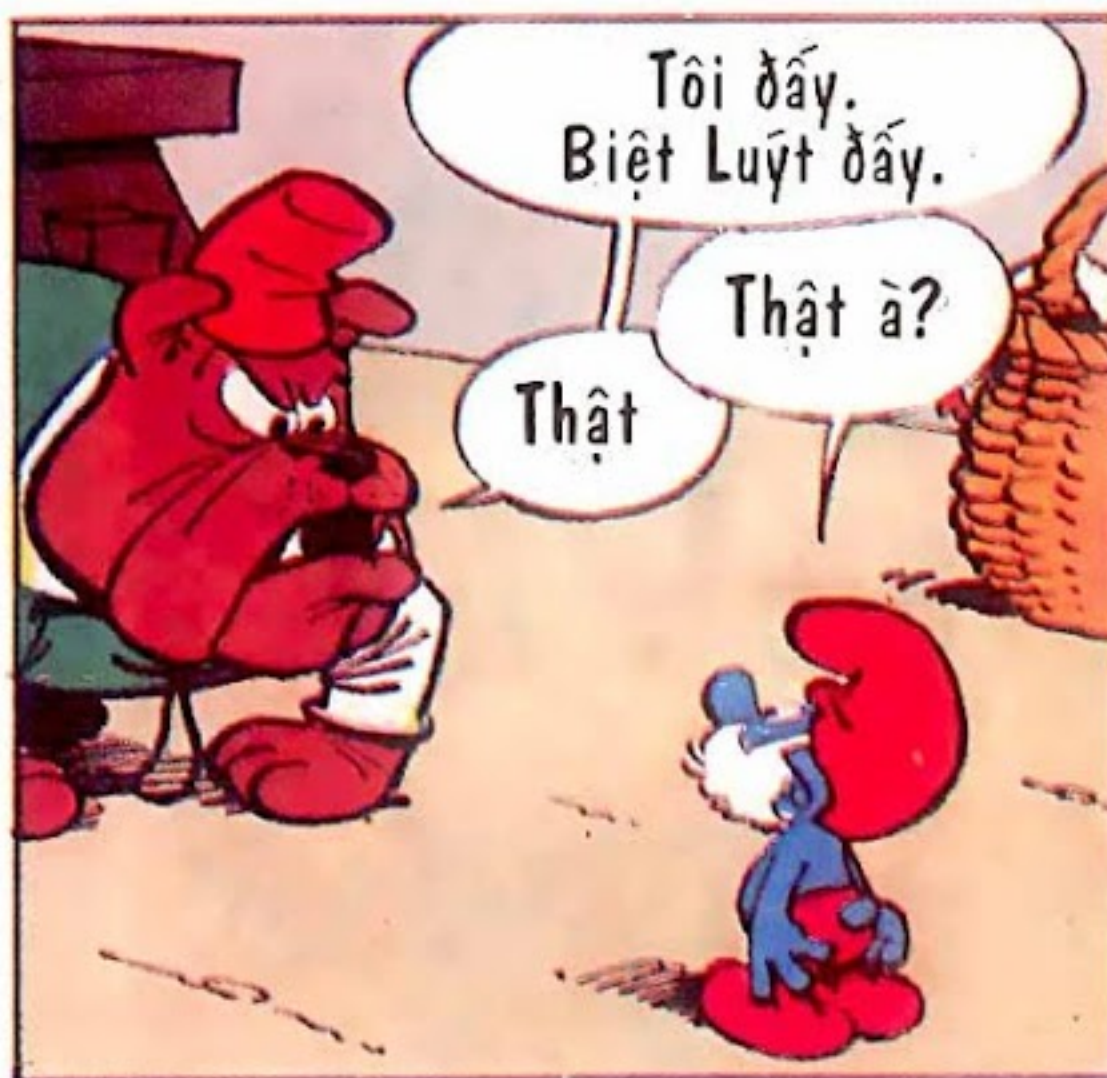
Này, cậu
đi đâu?

Đi Mỹ Lâm. Tớ chưa biết phải làm gì, nhưng
nhất định sẽ tìm cách ngăn cản cho bằng
được. Nếu không thì Thanh
Duyệt không sống được!

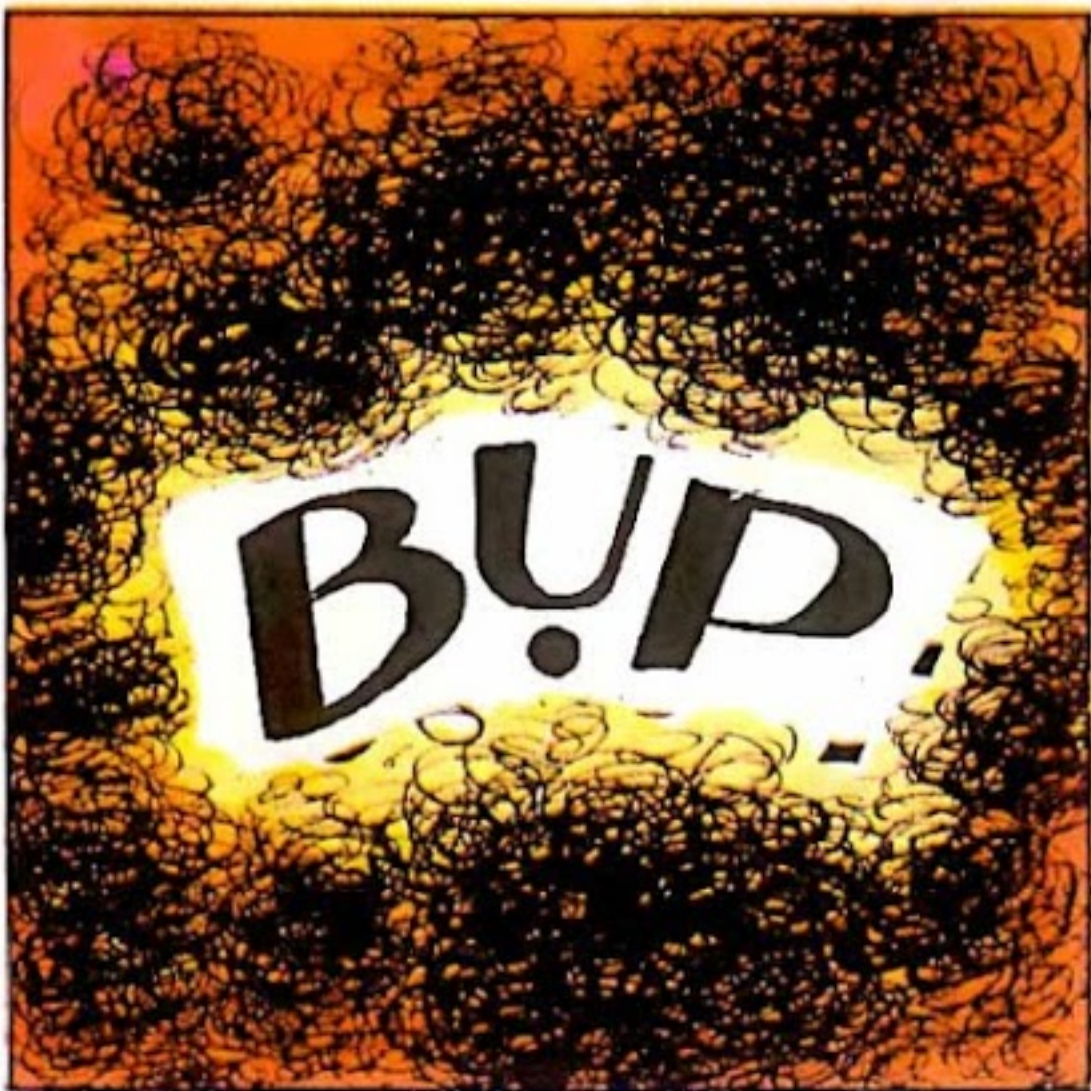
Nhưng thế
là liều quá!

Chào tất cả.

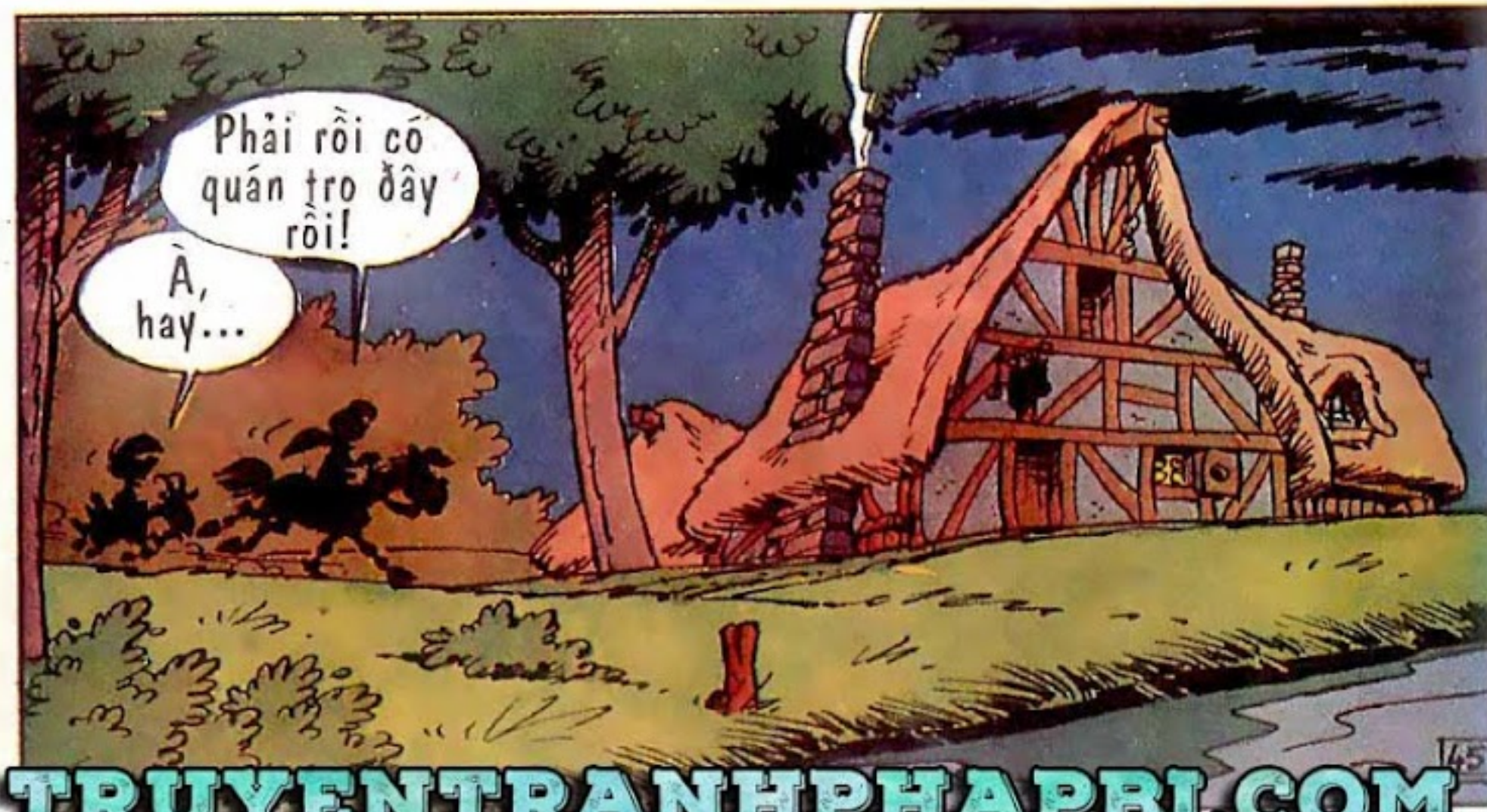

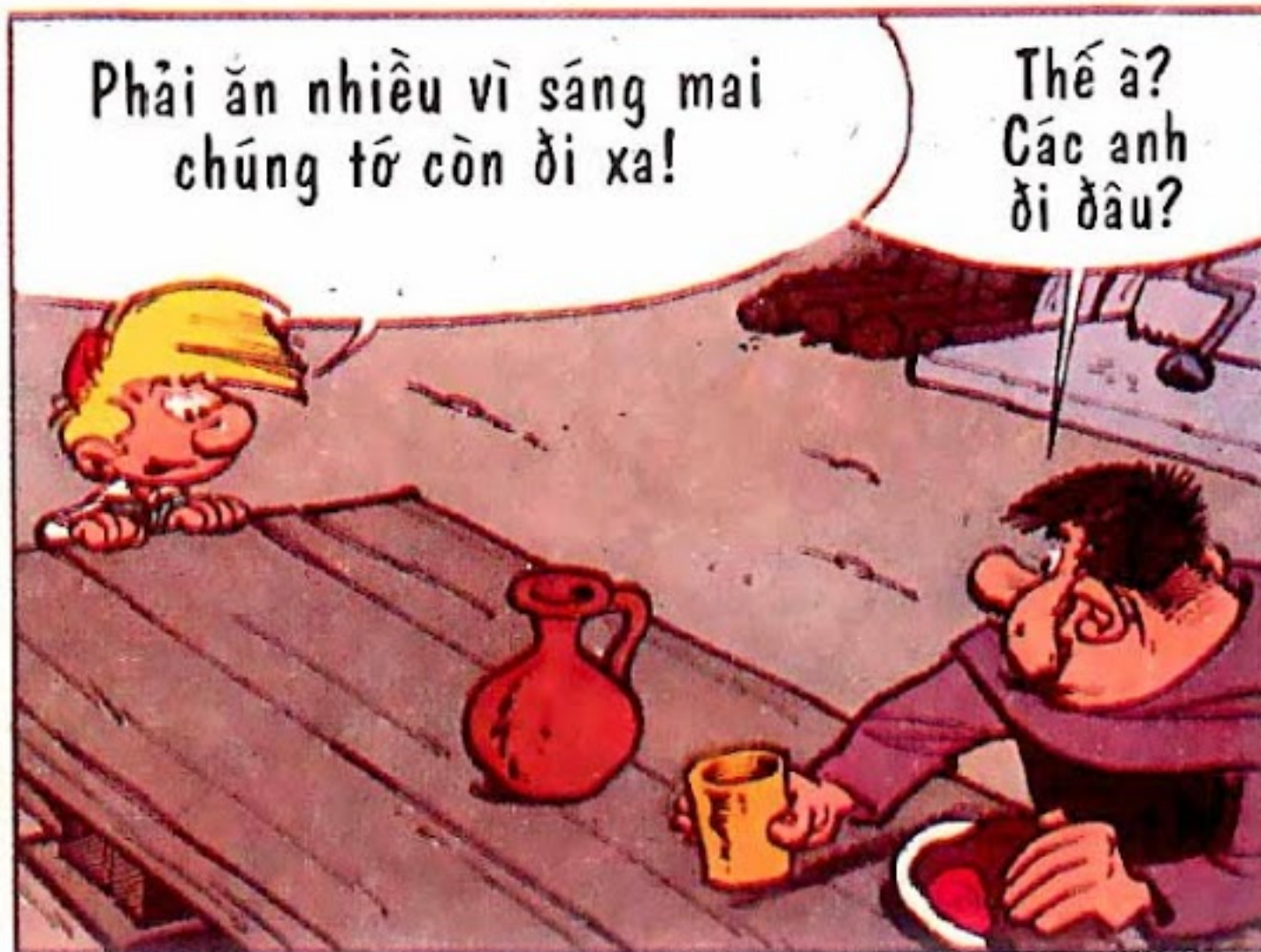
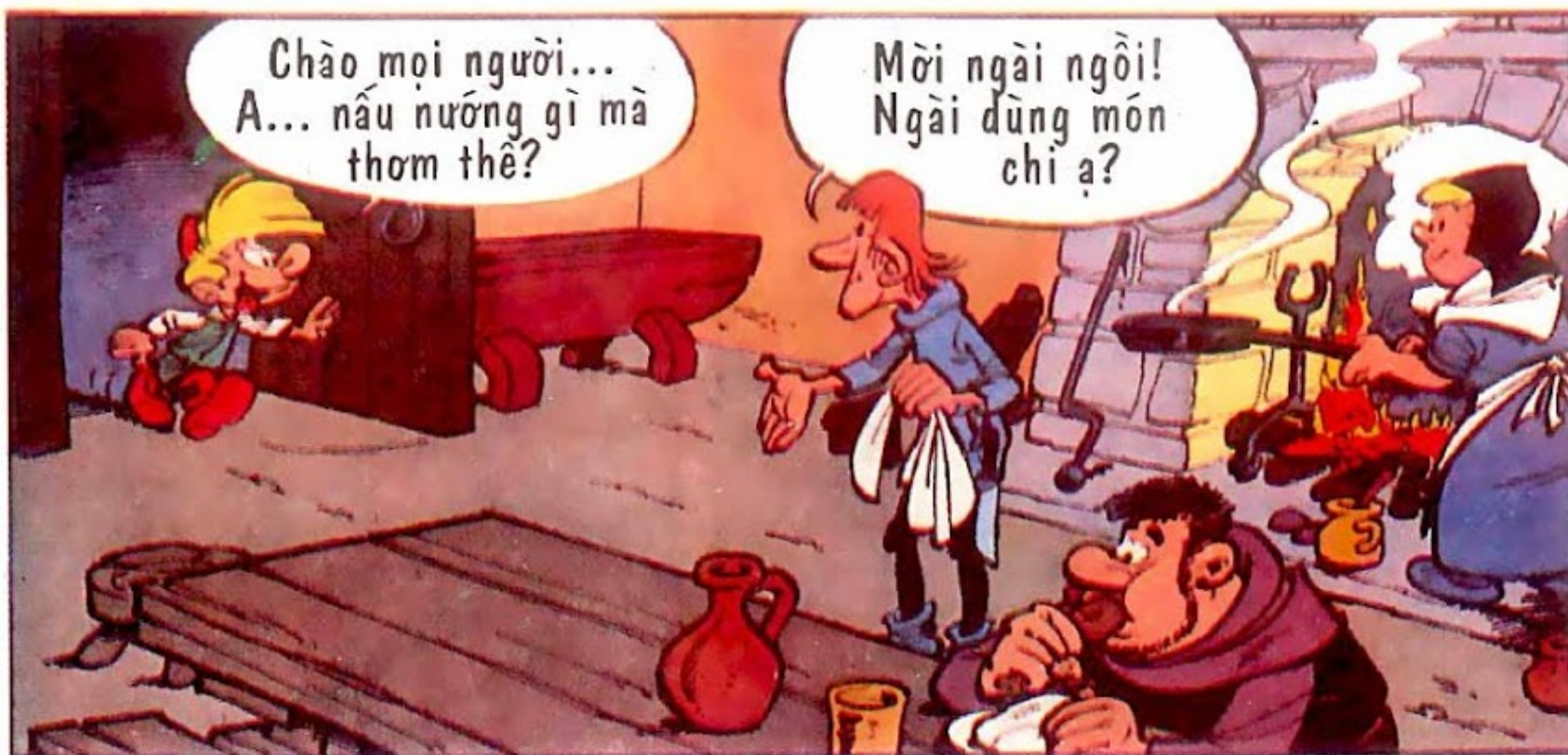

Và sáng hôm sau...

Ừ...ừ... gà gáy rồi.
Tớ nghe rồi! Nhưng tớ còn buồn
ngủ quá! Tớ có làm gì chúng đâu mà
chúng lại gáy không để cho tớ ngủ?
Cái giống gà chết toi
thật....

Đừng làm bầm
nữa. Biệt Luyết,
dậy đi!

Cái anh xưng tên
là Bá Truân đã đến
chưa?

Thưa ngài,
chưa!

Vẫn chưa đến!...
Thôi kệ, ta đi. Không
đợi nữa.

Ô... Ê...
Cô tôi đây.

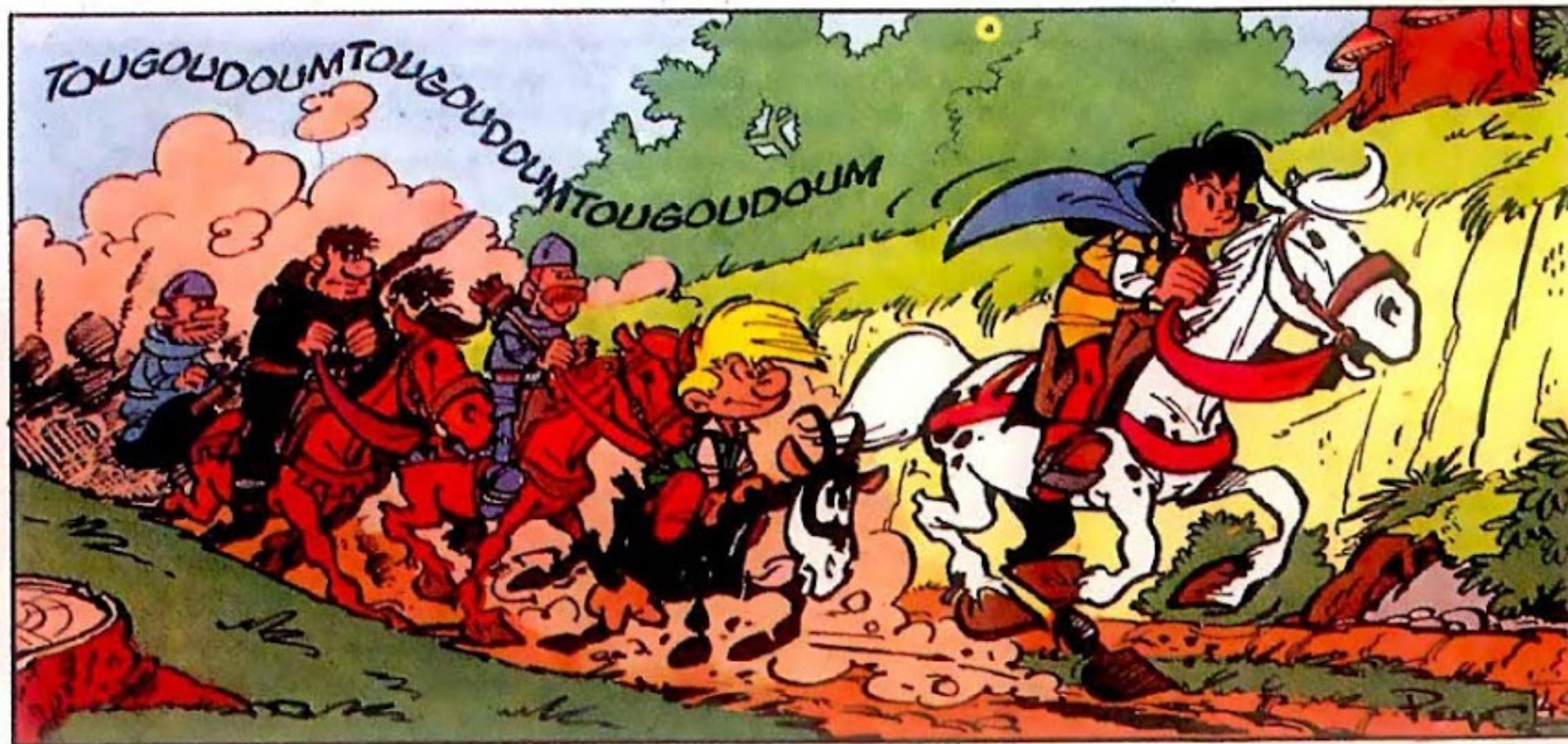
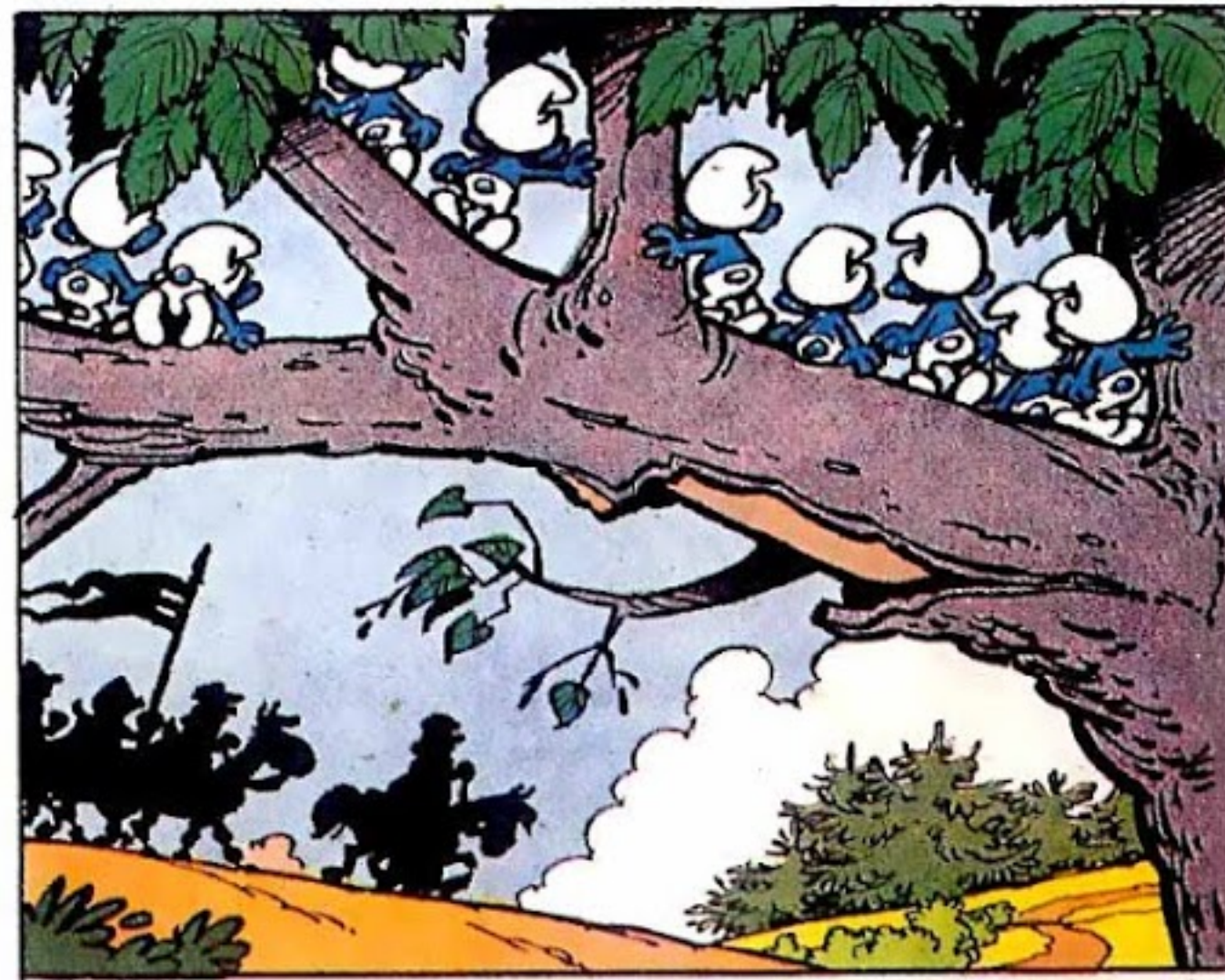
Tôi đến hơi muộn vì suốt
đêm qua phải phi ngựa đi tìm
các bạn của tôi này đây!

Hiện giờ chỉ có bốn nhưng những
anh khác sẽ lần lượt đến sau.

Hay quá tráng sĩ
Bá Truân ạ! Thôi ta đi!

Tớ thù nhất
lũ gà!...

Họ đang làm gì? Trời sắp xì trum rồi!

Họ kìa!...

À... có thêm nhiều người nữa!...

Hai anh đến rồi cũng vừa kịp. Còn các anh này là ai?

Bạn bè của hiệp sĩ Thành Duy! Thế nào? Tin tức ra sao?

Mạnh Châu và khoảng mười người hầu cận đã đi lúc sáng. Hắn không mang theo con chó nào cả. Thanh Duy vẫn còn bị giam.

Ờ... những thứ gì nhỏ nhỏ thế kia?

Người xì trum đấy!

Người gì?...

Người xì trum! Họ từ xứ xì trum đến! Tiếng nói của họ rất lạ, vì họ nói tiếng xì trum! Cũng không khó khăn gì! Muốn hiểu chỉ cần thay các chữ thông thường bằng hai chữ xì trum. Tớ xì trum trên xì trum có nghĩa là...

Ờ... Ờ...

Là tớ ngồi trên ghế phải không?

Không phải. Câu ấy có nghĩa là tớ treo trên cây, dễ thế mà không biết...

Cũng không phải. Muốn nói tớ treo trên cây thì nói là tớ xì trum trên xì trum. Câu lúc này chỉ là tớ...

Vậy à?

Thì ra tớ xì trum trên xì trum không phải là tớ xì trum trên xì trum?

Nhất định không phải. Nếu cậu xì trum: Tớ xì trum trên xì trum thì là cậu xì trum trên xì trum. Còn tớ xì trum trên xì trum thì lại là tớ xì trum trên xì trum. Cậu hiểu ra chưa?

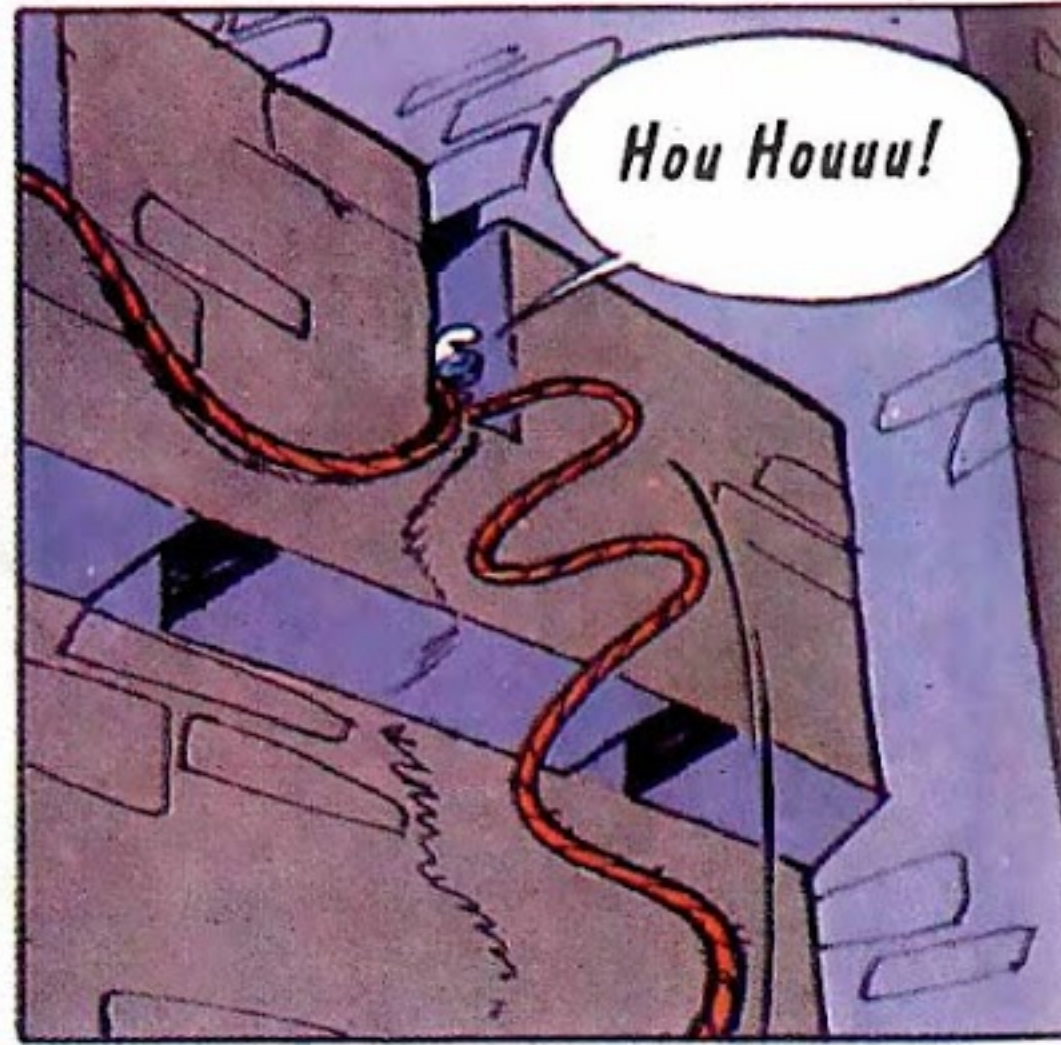
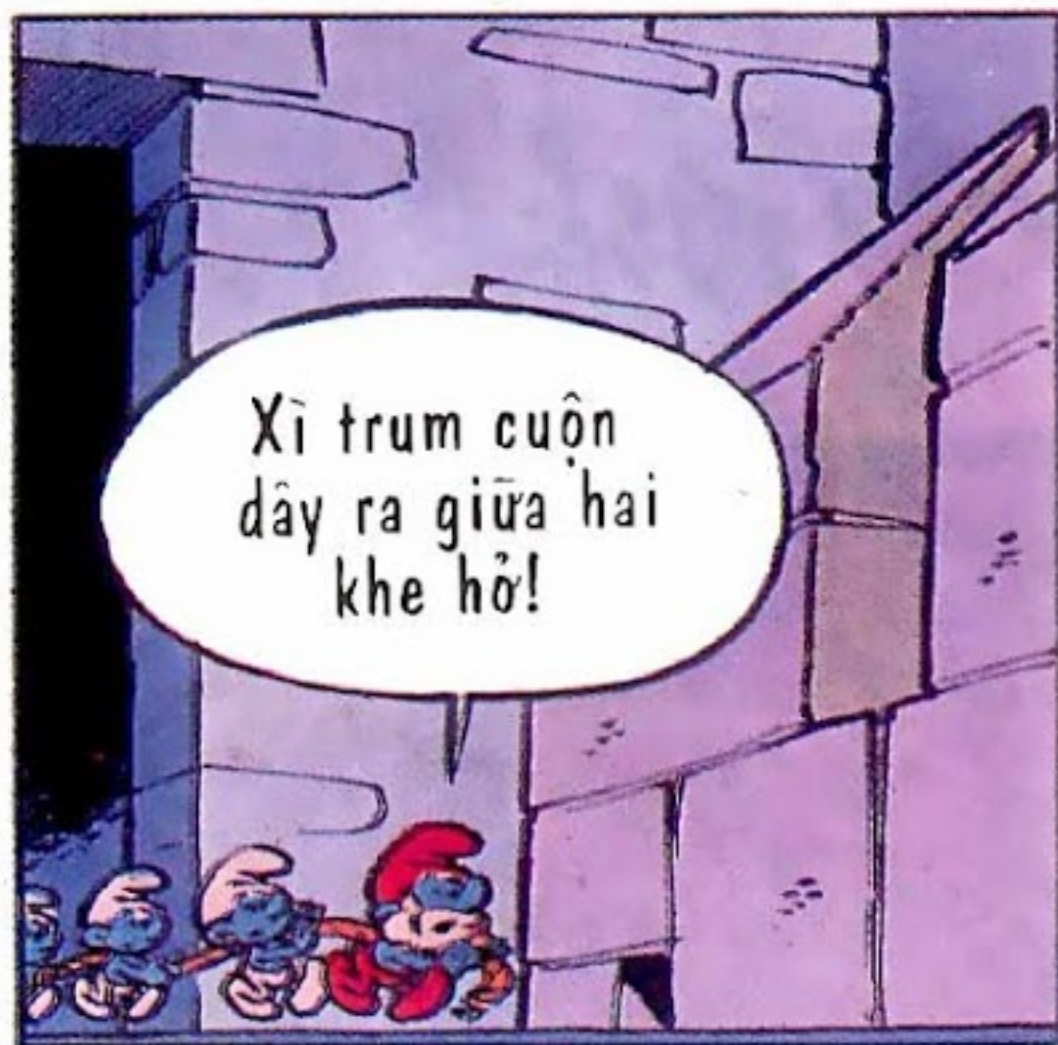

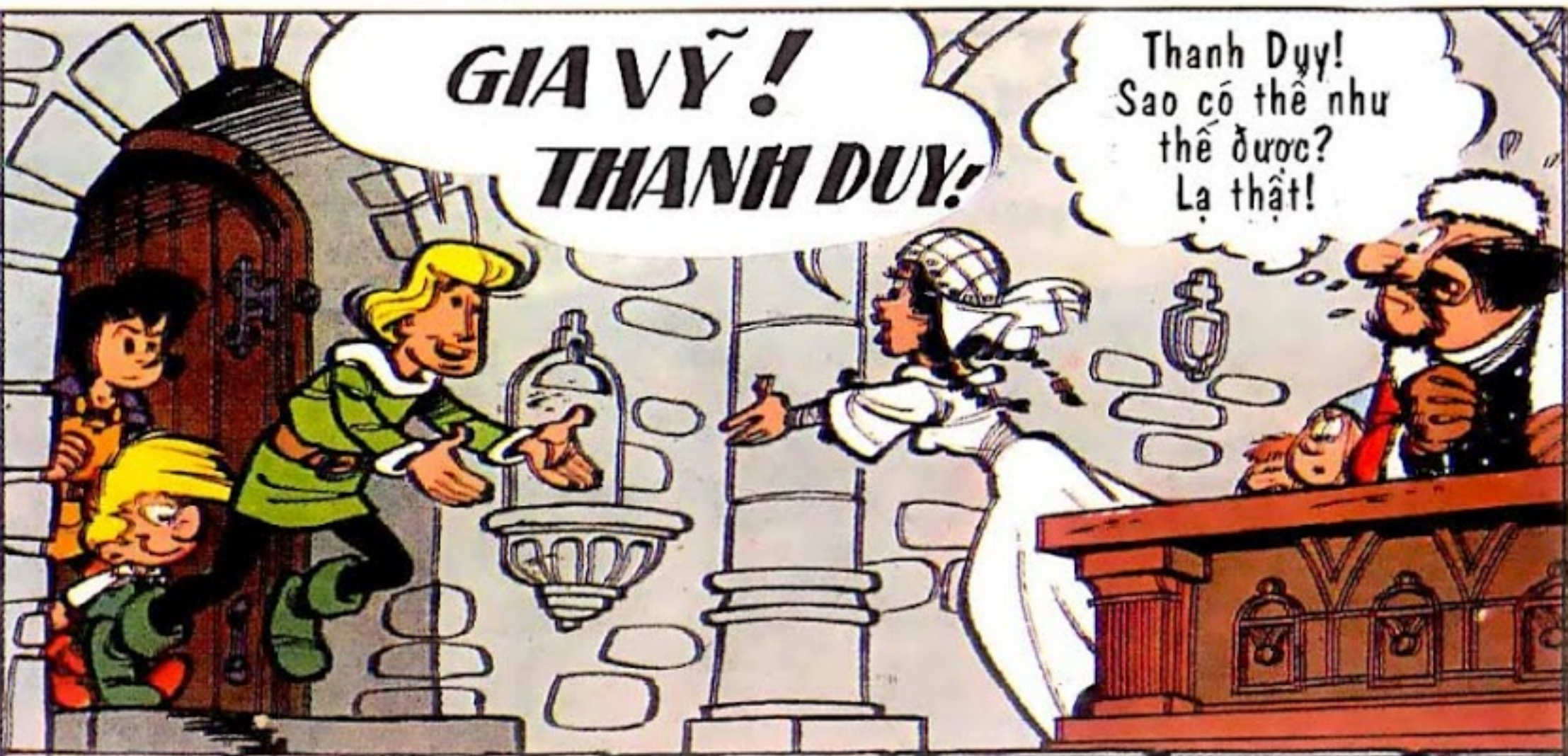
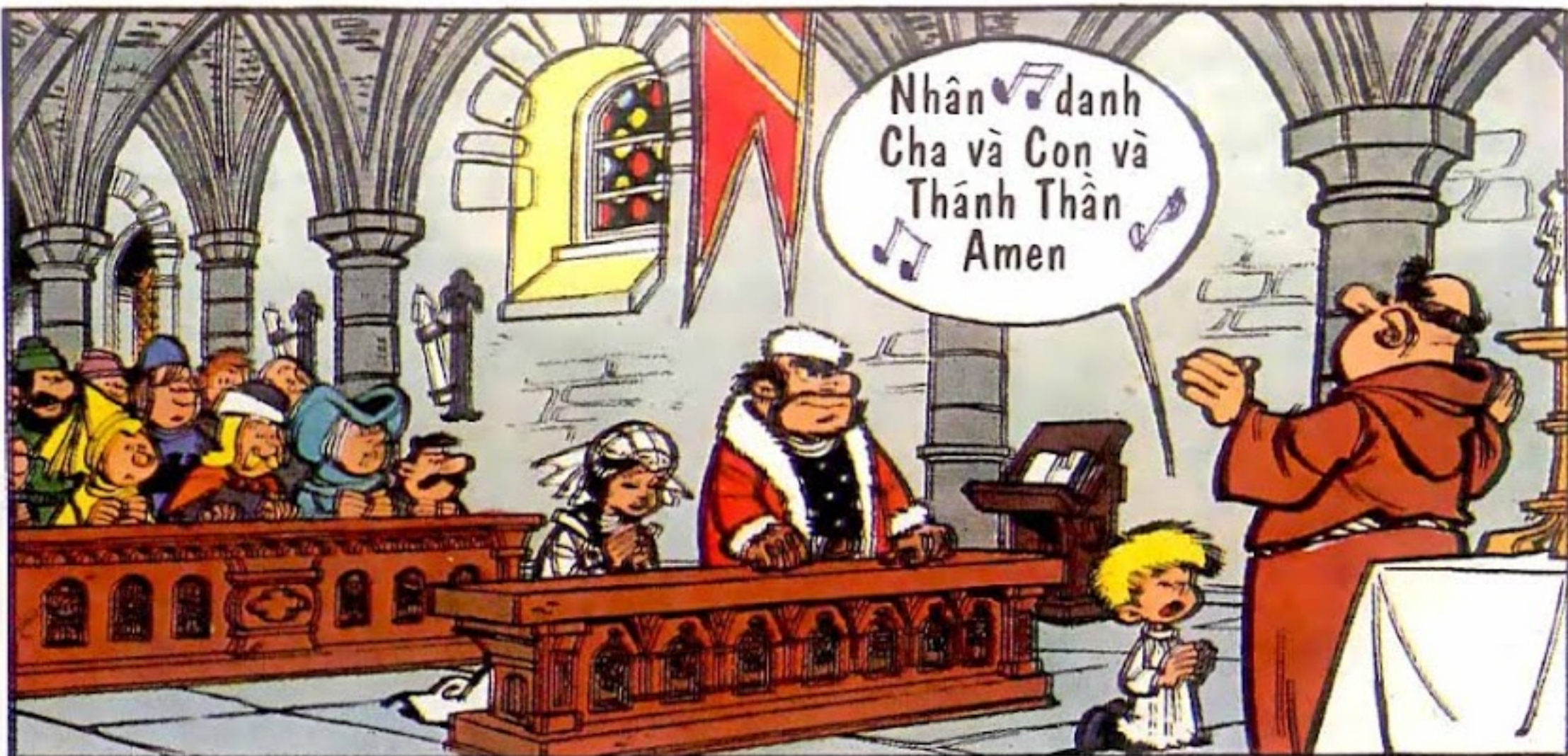

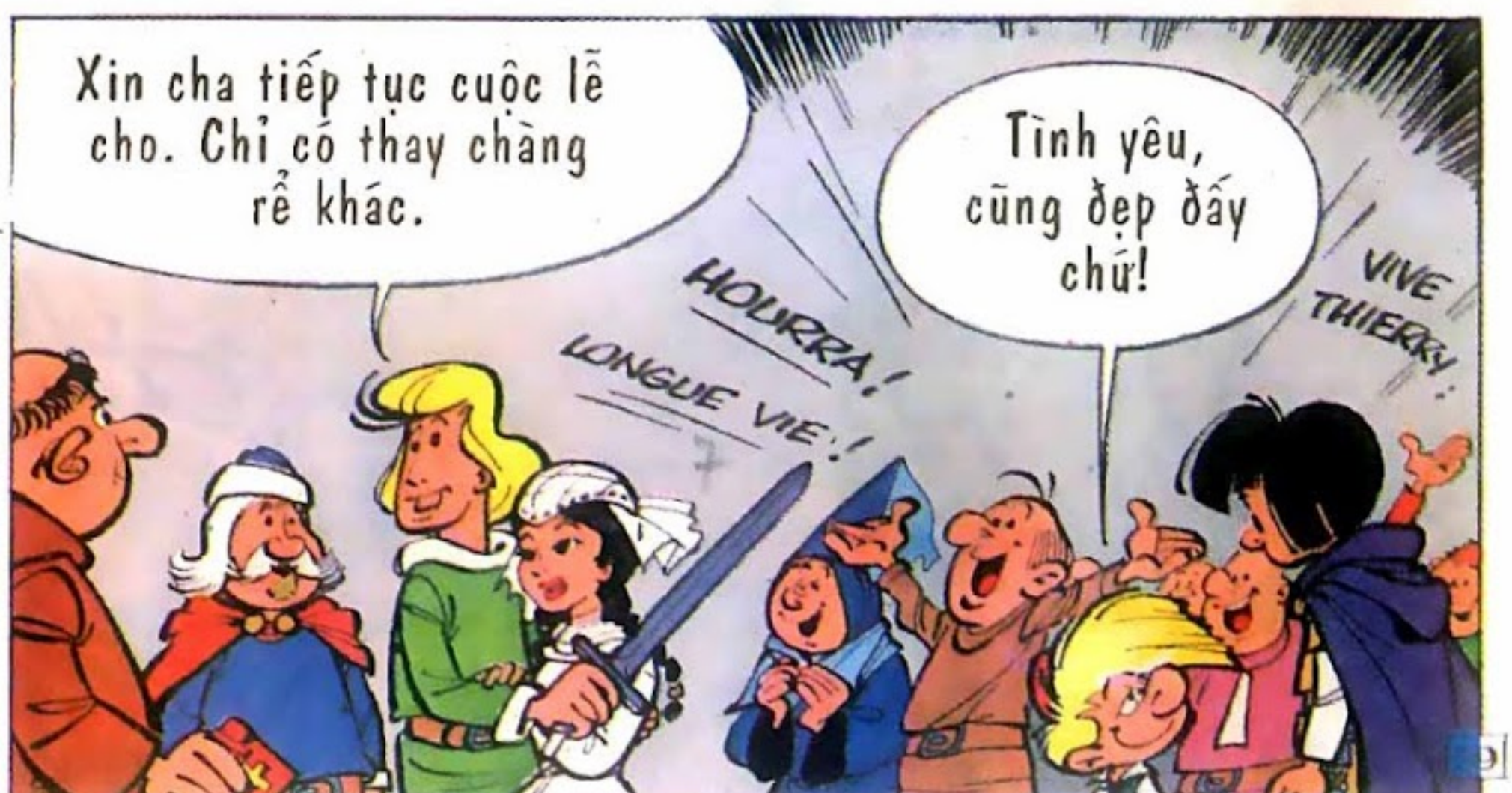

1 / ọ sống hạnh phúc và
có nhiều con cái.